

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katol. školskega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zaprete reklamacije so poštnine proste.

Deželni zbor.

Za torek, dne 20. septembra je sklican štajerski deželni zbor na jesensko zasedanje. Zadnja seja deželnega zbora je bila dne 8. februarja, koji dan ga je cesarski namestnik odgodil, predno se je dovolil nemški večini proračun za tekoče leto. — Slovenski poslanci so v posebnem oklicu na naše ljudstvo razložili vzroke, zakaj niso dovolili nemški večini denarja. V istem oklicu pravijo:

„Naši volilci so nas poslali v Gradec, da tam kaj zastopamo njihove gospodarske, narodne in politične želje. Toda nemška večina deželnega zbora je iz narodne nestrpnosti dosledno prezirala naše najvažnejše zahteve in se nazadnje povzpela celo do drznosti, da je hotela ustvariti zakone, ki bi pomenjali našo narodno smrt. Vsled tega smo morali prijeti za najskrajnejše orožje, ki nam je v deželni zbornici na razpolago, nastopili smo z obstrukcijo. Zabilili smo z govori in predlogi, da bi se dovolil nemški večini denar za njeno krivično vladanje, obstruirali smo proračun.“

In potem navaja oklic, kako je odklonila nemška večina dva slovenska predloga, v katerih se zahteva podpore za poškodovane po toči; kako je kratkoma prezirala želje po železnicah na slovenskem ozemlju; kako je tolažila slovenske poslance glede uravnarjanja rek in potokov s praznimi obljubami; pogorelcem iz slovenskih krajev je odklonila vsako podporo.

„Pri brezobrestnih posojilih za vinogradnike je črtala nemška večina v svojem sovraštvu do slovenskih vinogradnikov celih 200.000 K.“

„Z nečuvno drznostjo so zahtevali Nemci v svojem slepem sovraštvu, da se šentjurska kmetijska šola ne otvori ter psovali ob tej priliki naše ljudstvo kot ubog viničarski narod, ki take šole ne potrebuje.“

„Da bi se naše šolstvo popolnoma vladalo iz Gradca, nakanili so preustrojiti deželni šolski svet in okrajne šolske svete na tak način, da bi gospodovali v njih na čeli črti le liberalni Nemci. Slovensko ljudstvo bi moralo le plačevati, ukazovali pa bi mu tujci. S tem bi bile naše ljudske šole in naše srednje šole v jezikovnem in narodnem oziru prizadete s smrtnim udarcem.“

„In da bi se slovenski poslanci ne mogli nikdar več v deželni zbornici postaviti nemškim krivicam po robu, hoteli so prenarediti deželnozbornski pravilnik tako, da bi se vzela slovenskim poslancem pravica do rabe slovenskega jezika. Najprej bi se pokazala moč prenarejenega pravilnika že v bližnji bodočnosti, kajti nemška večina namerava priti s predlogom, da se zvišajo doklade na zemljiški, hišni, obrtni in druge davke. Slovenski kmečki poslanci bi bili že ob tej priliki oropani orožja za odločni odpor proti naka-

nam nemške večine, ki je vsled svoje nezmožnosti in lahkomišelnosti spravila deželo v velikanski primanjkljaj, ki znaša že blizu 4 milijone.“

To so nekateri razlogi, ki so jih navedli naši poslanci za obstrukcijo v Gradcu, a niso vsi razlogi. Kdor ima le količkanj spoštovanja do samega sebe in do svojega ljudstva, mora na glas priznati, da je za tako poniževalno in sovražno ravnanje nemške večine nasproti Slovincem edino-le najodločnejši boj, obstrukcija. Ljudstvo je tudi na neštivilnih shodih tako govorilo. Samo 13. februarja so pristaši Slovenske km. zveze priredili 22 shodov, in isti dan tudi liberalci 12 shodov, na katerih je ljudstvo s kipečim navdušenjem odobrilo obstrukcijo svojih poslancev.

Od 8. februarja do danes se ni nič spremenilo. Nemška večina vstraja na svojem, Slovincem sovražnem stališču. Storjenih krivic noče popraviti, ampak se pripravlja, da zada slovenskemu ljudstvu nove udarce. Slovenski liberalci si ne upajo več nasprotovati nemški drznosti, sedaj niso več za obstrukcijo in s tem odobrujejo nemške udarce na našo nar. last in čast. Postali so izdajice najhujše vrste.

Naši poslanci pa, tako vsaj trdno upamo, bodo vstrajali na svojem stališču! In ljudstvo jih bo v boju podpiralo, saj se borijo za njegovo dobro ime in njegovo gospodarsko korist. Zato pa kličemo našim poslancem ob zopetnem zasedanju deželnih zborov besede pesnikove:

Kdor zaničuje se sam,
podlaga je tujčevi peti!

V Št. Ilju.

Ni ga kraja, katerega bi celi slovenski narod ljubil tako toplo in srčno, kakor ljubi Št. Ilj v Slov. gor. In zakaj ga ljubi? Vidi ga v nevarnosti. Nemci stegujejo svoje grabežljive roke po njem ter ga nam hočejo ugrabiti. Vidi pa ga tudi v obrambi, kako se bori sam proti nakanam nasprotnikov. Kakor mati s posebno prisrčnostjo zre na svoje dete, ki je v nevarnosti in hudem odpornem boju, tako gleda tudi slovenski narod z veliko ljubeznijo in srčnim dopadanjem na krasni Št. Ilj. Dne 8. t. m. je uporabil slovenski narod priliko, ko se je blagoslovil novi društveni dom, da pokaže šentiljskim bojovníkom svoja čustva. Od vseh strani je prihitelo ljudstvo skupaj, da se veseli in raduje s šentiljskimi brati. Nemci pa so bili tako prijazni, da so onim Slovincem, kateri ne poznajo razmer ob jezikovni meji, radovoljno pokazali, kako neolikani, surovi in nasilni znajo biti nasproti Slovincem. Zbrali so se isti dan v Südmarkhofu ter kričali tamkaj kakor zamorci, psovali kakor populičnjaki ter napadali kakor tolovaji. Celo mnogi Nemci so se zgražali nad nemško-nacionalno podivja-

zdaj matere noče poznati,
tuj jezik mu matere zdaj je njegov,
kot tujca se čuti med — brati.

Vi bratje pa vrli in vrle sestre,
svoj dom ste si tukaj zgradili,
podali ste skupaj si bratske roke,
da narod bi svoj ohranili.

Ta dom vaš prelepi naj bode mejnik,
domače naj bode ognjišče,
in narodne boji zavesti — pomnik,
mladine šentiljske svetišče!

Od tukaj pohitel zaveden bo rod
čez rožnate naše planjave,
in zopet na naši bo zemlji gospod
ponosen rod matere — Slave!

Ne bratje, zdaj strah in trepet ne velja,
poguma je treba vojakom,
pravična vas vojna le k zmagi pelja,
spodobi se zmaga — junakom!

Vsi ena smo četa, junaški smo voj,
edini smo nepremagljivi,
oj bratje naprej, nevstrašeni v boj,
šentiljske Slovence Bog živi!

nostjo in jo obsojali. Sedaj pa tesen in kratek opis slavnostnega dneva v Št. Ilju dne 8. septembra.

Sprejem.

Okoli poldneva se je pripeljal kranjski posebni vlak v Št. Ilj, gromovito pozdravljen od ljudstva. Iz vlaka so se vsule čete Orlov, kateri imajo prvo zaslugo za popolni uspeh slavnostnega dne, ne le po veliki udeležbi, ampak tudi po svojem odličnem nastopu. Z zastavami so prihitela naša društva. „Slov. kršč. soc. zveza“, kateri se je pridružilo tudi naše akademično dijaštvo, odposlanstvo tobačnega delavstva, „Jugoslovanska strokovna zveza“ itd., slovensko glasbeno društvo „Ljubljana“, izobraževalna društva iz Borovnice, Dobrne, Studenice, posebno častno je bila zastopana Škojka Loka po svojih uglednih možeh, pa tudi drugi slovenski kraji. Izmed poslancev smo opazili gg. dr. Korošca, dr. Benkoviča, dr. Verstovška, prof. Jarca in skoro vse deželne poslance štajerske „Slov. kmečke zveze“ z njenim načelnikom Roškarjem na čelu. — Pred kolodvorom je pozdravil došle goste član stavbenega odbora „Slov. Doma“ in občinski svetovalec g. Freiham. Posebno je nazdravljaj došlim pogumnim slovenskim damam. Odgovoril mu je deželni odbornik in predsednik „Slov. Straže“, g. prof. Evgen Jarc. Tudi goste, ki so prišli s popoldanskimi vlaki, je pozdravljaj g. Freiham. — Z godbo, zastavami, Orli in šentiljskimi, v ljubke narodne obleke oblečenimi dekletki smo odkorakali proti Št. Ilju, ki nas je pozdravljaj že od daleč ves odet v slovenske trobojnice in z gromenjem topičev. Ko smo prišli skozi slavolok, ki je pozdravljaj goste s pozdravom šentiljskih Slovencev: „Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos“, stali smo pred krasnim „Slovenskim Domom“, iz čegar oken so sipale mladenke cvetje na udeležence.

Nato pa se je pričelo zbirati ljudstvo iz bližnje in daljne okolice. Z veseljem in navdušenjem smo gledali probujeno slovensko mejo, probujeno z delom, trudom in osebnimi žrtvami naših somišljenikov.

Blagoslovljenje in govori.

Po popoldanskih slovesnih litanijah, pri katerih je prepevalo društvo „Ljubljana“ in so se jih udeležili Orli skupno z zastavo, se je zbralo vse nešteto ljudstvo od bližnjih in daljnih krajev na obširnem prostoru okoli Doma. Na slavnostno okrašeni govorniški oder je stopil, burno pozdravljen, šentiljski župan Thaler, ki je v srčnih in navdušenih besedah pozdravil došle Slovence in Slovenke.

Nato je jarenski dekan g. Čížek k slovesno blagoslovil šentiljski Slovenski Dom, in njegov pevski zbor je krasno in dovršeno zapel več pesmi.

Med ploskanjem in vednim navdušenim vsklikanjem ljudstva je imel potem predsednik „Slov. Straže“, kranjski deželni odbornik, profesor g. Evgen Jarc slavnosten govor, ki ga je sklenil z željo, naj bo „Slovenski Dom“ v korist in vir naobrazbe in probuje slovenskega ljudstva v Št. Ilju.

G. Ivan Baloh iz Škofje Loke je prednašal pesem, ki jo je zložil sam k otvoritvi „Slovenskega Doma“. Priobčujemo jo v podlistku. Državni in deželni poslanec Roškar je prinesel slovenskemu ljudstvu svoje in svojih tovarišev pozdrave. Načelnik mengškega Orla, g. Ivan Rode, je izrazil pozdrave kranjskih Orlov, pravoslavcev Jež pozdrave katoliško-narodnega dijaštva, posestnik Galunder pozdrave Slovencev od Sv. Križa, posestnik Munda bolfanskih rojakov.

Javna telovadba Orlov.

Pod vodstvom načelnika zveze Orlov, Vojteha Jeločnika, se je vršila po končanem zborovanju na veseličnem prostoru javna telovadba Orlov. Točni rajni nastop, proste vaje, kakor tudi vaje na orodju, so medvelikansko množico gledalcev izzvale burno odobravanje. Orli so lahko zadovoljni s svojim novim uspehom.

Na veseličnem prostoru je bilo okoli šotorov jako živahno, posebno je ugajalo pristno in izvrstno domače vino. Godba in pevci so tekmovali med seboj. Ljudstva je bilo na veseličnem prostoru in okoli veseličnega prostora vse polno.

PODLISTEK.

Pozdrav

(povodom otvoritve šentiljskega doma).

Iv. Baloh.

Pozdravljeni bratje nam rodne krvi,
pozdravljene vrle Slovence,
svet ogenj nam danes v srcih žari,
kot roža na prsih mladenke.

Prinašamo od triglavskih čeri
iskrene bratske pozdrave,
prinašamo vam poguma, moči
v potujoč del očetnjave.

Pač mnogo že zemlje naše odvzel
Slovincem sovražnik je kruti,
najrajše ves rod naš ubogi bi vjel
in hotel ga v groblji zasuti.

Odtugal od matere sina, že hčer
in v srca jim strupa zadal je,
na zemljo se vrgel kot lačna je zver,
Sovraštvo do mater vsejal je.

In otrok, ki kril ga je slamnati krov,

Nemška fakinaža.

Med tem, ko se je slovensko ljudstvo v najvzornejšem redu tako vzorno navduševalo za svoje pravice, so se zbirale v „Südmarkhofu“ temne postave. Vsak vlak je pripeljal nekaj nemških nacionalcev. Divje rjovenje se je čulo od „Südmarkhofa“. Protestni shod nemških nacionalcev je cesarsko namestništvo sicer prepovedalo, namestu tega so pa uprizorili nemški nacionalci žrtje v „Südmarkhofu“ ter privedli iz Maribora in od drugod na to popivanje jako sumljive osebe. Na cesti od „Südmarkhofa“ do „Slovenskega Doma“ je bilo okoli 40 orožnikov. Okoli „Sl. Doma“ je bil red, da je moral imponirati, ne pa tako okoli „Südmarkhofa“, kjer so Nemci došle vozove s slovenskimi gosti poizkušali napadati. Bilo je par slučajev, da je priletele na voz nemška palica, a tiste nemške nacionalce, ki so tako izzivali, orožniki niso aretirali. Če tako obnašanje ni nevarno izzivanje, potem ne vemo, kaj je! Aretirana ni bila tudi tista nemško-nacionalna surovina, ki je nekemu mariborskemu slovenskemu fantu, ki je šel mirno s kolodvoza mimo „Südmarkhofa“, zbila klobuk z glave in klobuk ukradla. Ob takem obnašanju nemških nacionalcev je vrela slovenska kri, a dala ni izbruha v surovostih. Nemške surovosti so utrdile ljudstvo za našo stvar in poplačalo bo ljudstvo te surovosti s tem, da se bo še bolj oklenilo „Slovenskega Doma“ in da bo zvesto branilo svojo zemljo in svoj dom pred napadi nasilnežev.

Odhod.

Okoli 17. ure zvečer so kranjski bratje in mnogi gostje odkorakali iz Št. Ilja. Odhod ni bil mimo „Südmarkhofa“, ampak mimo cerkve po glavni cesti. Tako je splaval plačanim nemško-nacionalnim pretepačem po vodi zadnji up, da bi mogli oblatiti slovensko slavnost. Ko so prišle slovenske množice mimo „Südmarkhofa“, je zadonela iz njega „Die Wacht am Rhein“. Rogovi Orlov so se obrnili proti „Südmarkhofu“ in slovenska koračnica je udušila vsenemške glasove. Na kolodvoru je govoril v slovo predsednik „Slovenske Straže“, g. prof. Evgen Jarc, ki je dejal, da je današnji dan pokazal, kako veliko hvaležnost smo dolžni tistim možem, ki na tako ogroženi točki neustrašeno, ne boječ se napadov, branijo slovensko zemljo. Naša dolžnost je, se tu zahvaliti slovenskemu šentiljskemu občinskemu zastopu. Šentiljskemu občinskemu zastopu in županu najsevernejše slovenske občine, g. Franu Thalerju, trikratni „Na zdar!“ Odpeljali smo se po prisrčnih manifestacijah mož slov. dela v Št. Ilju.

Nemškim pretepačem vladni komisar baron Neugebauer, ki je ta dan vzdrževal z orožniki v Št. Ilju red, ni dovolil odhajati z vlaki ob 17. in 7. uri, ampak odpeljati so se morali vsi na komando ob 19. uri iz Št. Ilja. Slovenska veselica se je vršila potem nemoteno dalje, in ker cestnih napadačev in roparjev iz nemškega tabora ni bilo več v Št. Ilju, je bila vsaka pot varna. Nemci so s svojim nastopom pokazali našemu ljudstvu vso svojo surovost, Slovenci pa so mu priredili veselje, na koje se bo vsak šentiljec še dolgo vrsto let s ponosom spominjal.

Politični ogled.

— **Državni zbor.** Z Dunaja se poroča, da se skliče državni zbor 8. ali 10. novembra. Zasedanje bo trajalo dva tedna. Vlada želi, da reši zbornica v tem času začasni proračun za prvo četrtletje 1911, da potrdi že sklenjeno trgovsko pogodbo s Srbijo, da se volijo delegacije in da se podaljša izprememba poslovnika.

— **Sklicanje deželnih zborov.** Šlezijški deželni zbor je sklican na 19. t. m., nižjeavstrijski, solnograški, štajerski, koroški in predarlski na 20. t. m., gališki na 22. t. m., in gornjeavstrijski na 28. t. m. Drugi deželni zbori, ki bodo zborovali še letošnjo jesen, bodo sklicani pozneje.

— **VII. avstrijski katoliški shod** se je vršil od 9. do 11. t. m. v Inomostu. Udeležba je bila naravnost ogromna. Zastopani so bili tudi Slovenci, Čehi, Poljaki, Rusini in Italijani. Za tajnika shoda je bil izvoljen tudi dr. Hohnjec. Vsi zastopniki avstrijskih narodnosti so lahko pozdravili shod v svojem jeziku. Na shodu so se obravnavala in pretresovala versko-nravnna, gospodarska in socialna načelna vprašanja, ki se tičejo vseh stanov in vseh narodov. Izmed Slovencev je pozdravil shod ljubljanski stolni kanonik in državni poslanec dr. Žitnik.

Kolera.

Kolera se še ne misli tako kmalu posloviti. Zadnjič smo poročali, da kolere v naši državi ni več. Takoj drugi dan pa so že poročali dunajski listi, da se je na Dunaju pojavila zopet azijska kolera.

Umrli je namreč na Dunaju na azijski koleri vrtnar Jožef Gasselhuber, njegova žena in njegova hčerka ste tudi oboleli na azijski koleri. Zdravniki še ne vedo, kje bi se bil na koleri umrl mož okužil, vendar se sumi, da po zelenjavi, katero je dobival Gasselhuber iz Italije. Žena Gasselhuberjeva se počuti že bolje in je upati, da ozdravi, hčerka pa je slaba, in se ne ve, kaj bo z njo.

Ogrsko ministrstvo za notranje zadeve poroča, da je umrlo na Ogrskem zadnje tedne pet oseb na a-

zijaški koleri. Na novo je zbolelo pet oseb, pri katerih se sumi, da so bolni na koleri. V treh slučajih se je azijska kolera že dognala. Na Ogrskem se je torej dognalo dosedaj skupno osem slučajev kolere.

V Zagrebu je pod znaki kolere obolel nek zaseben uradnik. Preiskava bo dognala, če se gre za azijsko kolero.

Na Nemškem se kolera kljub vsem varnostnim odredbam še vedno širi.

Na Turškem je umrla zopet neka oseba na koleri, nek vojak pa je obolel pod znaki kolere.

V Italiji se pojavljajo sicer vsak dan novi slučajji, vendar v manjšem številu, kakor dosedaj.

Najugodnejša ila je našla kolera na Ruskem, kjer v doglednem času še sploh ni misliti, da bi ponehala. Samo do 27. avgusta t. l. je obolelo v Rusiji na koleri 154.445 oseb in umrlo 47.723 oseb.

Razne novice.

Iz Sole. Na novi 5razredni dekliški ljudski šoli v Trbovljah so razpisana štiri mesta za učiteljice. Na 3razrednici na Dobrni je razpisano mesto nadučitelja. Šola je v drugem krajevnem razredu. Prošnje za ta mesta do 30. septembra.

* **Umrli** je v Sevnici v ponedeljek, dne 12. t. m. č. g. Martin Kragelj, duhovni svetovalec in upokojeni župnik v Polju. Rojen je bil dne 1. novembra 1826 v Sevnici, v duhovnika je bil posvečen dne 25. julija 1853. — N. v m. p.!

* **Pozor!** Dr. Sernec, odvetnik v Mariboru, prosi vse one, ki so videli, kako so Nemci v noči od 8. na 9. t. m. sneli napis pri njegovi pisarni, da mu naznanijo svoj naslov.

* **Jablanin cvet** nam je poslala naša somišljenica v Arji vasi pri Petrovčah. V sedanjem času je to gotovo redek slučaj.

* **Javna društvena zborovanja** se morejo naznati politični oblasti, ne da bi se navedel dnevni red, ker taka zborovanja spadajo pod društveni, ne pa pod zborovalni zakon; tako je razsodilo namestništvo z odlokom od 3. t. m., opr. št. 1076-2 vsled pritožb kat. pol. društva v Brežicah, ki se je pritožilo zoper neki tozadevni odlok c. kr. okr. glavarstva v Brežicah.

* **Brezobrestna posojila** za vinogradnike. Ker je odjedla nemška večina našim vinogradnikom 200.000 kron brezobrestnih posojil za prenavljanje vinogradov, je bil to tudi eden izmed vzrokov, zakaj so naši državni poslanci začeli v Gradcu obstrukcijo. Nemški listi, in za njimi pobirajo stopinje tudi naši liberalci in nemškutarski časopisi, so prinesli sedaj lažnjivo vest, da bi deželni odbor začel izplačevati posojila, ako bi deželni zbor delal. V istini pa je to le lažnjiva vest. Ko je naš deželni odbornik Robič predlagal, naj se izplačajo vinogradnikom že dovoljena posojila, je dr. Link, ki vodi deželno gospodarstvo, odgovoril, da za to nima denarja, pač pa imajo denar za nemške študentenheime, za nemške zadruge itd. in jim ga tudi izplačujejo. To različno ravnanje nasproti Nemcem in Slovincem je ravno krivo, da so začeli naši poslanci v Gradcu boj proti Nemcem.

* **Kaj je škodila obstrukcija.** Nasprotniki naših deželnih poslancev radi pišejo in govorijo, da nam je slovenska obstrukcija v Gradcu le v škodo. Poglejmo si stvar natančneje! Doklade se ne zvišajo niti na pivo, niti na vino, niti na direktne davke. Tri milijone ostane torej še letos v žepih naših davkoplačevalcev. Ali je to res škoda? Nadalje se ne izpolni tudi zahteva liberalnega učiteljstva, da se jim zvišajo plače za tri milijone. Tudi teh tri milijone ostane v žepih davkoplačevalcev. Ali je tudi to škoda? Kdor ima pamet, ne bo širil neumnih kvant o škodi, ki jo dela baje obstrukcija. Le nasprotniki ljudstva so tudi nasprotniki obstrukcije!

* **Različne regulacije.** „Štajerc“ in njemu sorodni listi v Celju širijo neresnično vest, da se naše reke ne morejo regulirati, ker deželni zbor ne dela. Ravno nasprotno je res. Že lani 1909, ko še naših poslancev in njih obstrukcije ni bilo, je zahtevalo namestništvo in poljedelsko ministrstvo, da se naj najmanj denar za regulacijo Drave. Toda nemški odbor tej zahtevi ni hotel ugoditi in še do danes ni hotel izdelati načrta, po katerem bi se naj izvršilo posojilo. Gre se za slovenske kraje, in zato so Nemci tako počasni. Slovenska obstrukcija je sedaj šiba za to nemško nemarnost in sovraštvo, ki jih bo tepla tako dolgo, dokler se Nemci ne poboljšajo. Kdor nastopa proti obstrukciji, škodi slovenskemu prebivalstvu in pomaga Nemcem tlačiti Slovence. To je resnica in nič drugega!

* **Pridiga za liberalne učitelje.** Na Češkem v Ljutomerice so bili učitelji poklicani k štedenskim o-rožnim vajam k domobranskemu polku. Dne 7. avgusta so dobili povelje, da se udeležijo službe božje v stolnici. Pridigoval je stolni župnik o krščanski ljubezni. V svojem govoru je ožigosal delovanje svobodomiselnih učiteljev, ki hočejo biti osrečevalci ljudstva, ki pa so v resnici le njegovi zapeljivci. S svojimi nauki v srecih otrok ubijajo vero in dobroto srca. Liberalni učitelji so na Češkem glavni vzrok vsem narodnim krivicam in preprirom. S svojim delovanjem pa izpodkopljujejo tudi red in disciplino v armadi in državi. — To je bila krepka pridiga za navzoče liberalne učitelje, ki so jo morali lepo molče poslušati.

* **Mešetar za vlado** je postal dvorni svetnik dr. Ploj. To se je dokazalo pri sodni obravnavi v Ljub-

ljani, v kateri se tožarijo mladi in stari liberalci. Šel je za vlado v Ljubljano poizvedovat, kak utis bi naredilo, ako vlada ne potrdi Hribarja za župana. Če se spomnimo, da dela Ploj na Dunaju opozicijo in obstrukcijo proti vladi, se nam mora čudno zdeti, da se ga vlada vendar poslužuje za svojega mešetarja. Toda vlada ga bo že dobro poznala, in zato je bolj verjetno, da je na Dunaju Ploj tudi kot opozicionalec in obstrukcionista zaupnik vlade. Njegov uskoški značaj se je torej tudi tukaj pokazal v pravi luči. Ploj pač po tem odkritju ne zasluži več imena ljudskega, ampak vladnega zastopnika. Ploj bi moral braniti pravico mesta Ljubljane, da si voli župana, katerega si hoče, ne pa mešetariti za njo.

* **Dobavni razpis.** Vojna uprava kupi po trgovskem običaju za Gradec 300 stotov posteljne slame; za Maribor 1200 stotov slame za nastil; za Celovec 500 stotov slame za nastil, 250 stotov posteljne slame; za Beljak 1500 stotov slame za nastil; za Ljubljano 800 stotov slame za nastil, 100 stotov posteljne slame; za Gorico 1500 stotov slame za nastil, 150 stotov posteljne slame; za Pulj 600 stotov posteljne slame. — Tozadevna zagotovitvena obravnava se vrši dne 20. septembra 1910 pri vojaškem oskrbovalnem skladišču v Gradcu. Kolekovane ponudbe morajo biti do najkasneje 9. ure pri vojaškem oskrbovalnem skladišču v Gradcu.

* **Lepe besede** bavarskega prestolonaslednika o katoliški veri. Dandanes se drzne že vsak smrkovec zabavljati proti katoliški veri. Zato je tem veselejše, če slišimo kako besede v obrambo katoliške vere iz ust visokih glav. Te dni so v kraju Etingen na Bavarskem blagoslovili temeljni kamen nove cerkve. Pri tej slavnosti je bil navzoč tudi bavarski prestolonaslednik, ki je izjavil: „Hvalim Boga, ker sem imel katoliške stariše, ki so me vzgojili v katoliški veri. Vedno sem se potegoval za katoliško vero, ker sem prepričan, da je edino prava. To svoje notranje prepričanje sem vsikdar kazal tudi na zunaj, ne zato, da bi me častili in slavili, ampak, ker je tako moje prepričanje.“ — Te lepe besede visoke osebe naj si zapišejo za uho liberalni učitelji in drugi liberalni puhlo-glavci!

* **Dijaška kuhinja v Mariboru.** Letošnji občni zbor „Dijaške kuhinje v Mariboru“ bo prihodnji torek, dne 20. t. m. ob 5. uri popoldne v stanovanju p. o. gosp. predsednika stolnega dekana dr. Ivana Mlakarja z običajnim vspešnim. Vabimo vse ude, da se ga gotovo udeležijo. — Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Odbor.

Mariborski okraj.

m Kamnica pri Mariboru. V nedeljo, dne 11. septembra se je vršil v hiši g. Kristofiča na Razpoki shod viničarjev. V lepem številu so se odzvali zaupniki viničarjev povabili ter so privedli še več svojih stanovskih tovarišev na shod. Shodu je predsedoval Vincenc Neuwirt. Govornik iz Maribora je zbranim obsirno v poljudni besedi razložil potrebe, da bi se tudi viničarji strnili v lastno strokovno organizacijo. Razmotrival je žalosten položaj naših viničarjev, dokazoval, kako bi se dalo potom strokovne organizacije odpomoči mnogim stanovskim težavam ter si svoj težavni položaj vsaj deloma zboljšati. Viničar je član kmečkega stanu; kmet in viničar si delita že več kot sto let skupno mnoge bridkosti. Naj ostane tudi vnaprej tesna zveza med kmetom in viničarjem. — Pogovoru se je razvil zelo živahen razgovor, v katerega so posegli skoro vsi navzoči. Videlo se je, da znajo tudi viničarji misliti in se zavzeti za svoje težnje. Možejo so obljubili, da bodo pripeljali na prihodnji shod še več stanovskih tovarišev.

m Vuhred. Pravcato liberalno Cirilmetodarijo smo na angeljsko nedeljo, dne 4. septembra tukaj uganjali, in sicer sličejo oni v Pivoli na Kranjskem. Imeli smo zbrane mladine obojega spola iz Pahernikovega kraljestva in Mravlkove kneževine. Vse točke dnevnega reda so bile dobro izpeljane, ako spregledamo „malenkosti“. Najbolj nam je ugajalo par Lovrenčanov, ki so morali priskočiti na pomoč vuhreškimi mladinom v igri „Krojač Fips“. Takoj se je videlo, da Lovrenčani v inteligenci, živahnosti, posebno pa v izrazu, v krasni slovenščini visoko nadkriljujejo vse druge. Kako to mogoče? Neka ženka iz Mravlkove žlahte mi je rekla: „Oh, kakšen razloček! Se pač takoj spozna, da Lovrenčanov še ni okužil ta podravski študentovski liberalizem, ki strupi tukaj naše otroke.“ — Vuzeničani so bili dobro zastopani in so žrtvovali marsikaj za Cirilmetodarijo. Ena gospica učiteljica mi je pravila, da sedaj v Vuzenici močno pogrešajo g. učitelja Lešnika, kateri je tam storil največ za liberalno stranko; sicer pa baje sedaj tudi v Št. Lovrencu dobro dela za liberalizem, ker baje lovrenška Südmarka in taisto nemčurstvo Slovincem ni nevarno. — Gostje iz Mute, Sv. Antona in Ribnice so nas dobro zabavali, a premalo jih je prišlo. Gotovo je bilo deževno in hladno vreme marsikaterega doma zadržalo. Kljub temu je vrgla veselica nekaj kronic za cirilmetodarsko podružnico. Permedun, jaz sem ji dal bore malo zaslužka, ampak sem si kupil rajši več vina ter sem dvakrat jedel pečenko, najprej toplo, potem pa mrzlo. To je bilo še najboljše, kar sem našel na tej veselici. Duha sem si malo pokvaril, zato pa telo okrepčal, se pa dvigne. Eno šaljivo dopisnico sem tudi pisal in nesel sam v lepi rumeni nabiralnik, kojega je nek mladenič z vlakom pripeljal. Nekateri pravijo, da ga je g. Pahernik ku-

pil v Mariboru in poklonil naši liberalni podružnici, železniški sluga na postaji pa je trdil, da so si Vuhredčani ta nabiralnik za šaljivo pošto sposodili od Lovrenčanov. Jaz bi to zadnje raje verjel, ker sem ravno to škatljo neke drugod videl, a se ne morem spomniti. Ako še omenim, da se mi je „špela“ za mojo šaljivo karto zahvalila, sem storil svojo dolžnost kot vesten opazovalec.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Šel sem na sprehod. Bilo je v ponedeljek, dne 29. avgusta popoldan. Uberem jo čez travnike proti Sv. Trojici. Ko tako grem in premišlujem to in ono, vzdrami me naenkrat iz moje zamišljenosti divje vpitje. Poslušam bolj natanko, in naenkrat mi vdari na uho par hripavih „heul, heul!“ Kdo more to biti, si mislim, ki ga njegova nemškutarska narava tako srbi, da si v takih klicih daje duška. To bo pa gotovo kak „fünfar“ ali pa po novem „Holldreier“ in gre k Sv. Trojici navduševat svoje, sebe vredne bratce. In res, nisem se motil! Bili niso sicer „fünfariji“, pač pa „fünfarčki“ šentlenarških nemškutarjev. Schoßkinder iz nemške šole. Šli so na izlet. Bili so vsi našemani s hrastovim listjem in divje so vpili, heul, heul, češ, tu pogledite, koliko smo se že naučili v nemški šoli. Ko jih je „heulanje“ upehalo, pa so zopet mirno govorili med seboj slovensko. In res: Kakor ptica poje, tako uči mlade svoje. S „heulanjem“, s hrastovim listjem in z raznimi drugimi nemškimi znaki kažejo naši nemškutarji svoje nemštvo, ker nemški itak ne znajo, in tako učijo tudi svoje mlade. Če le nosi svinčnik z nemškimi barvami, kakor jih oče Sedminek tako radi razpečavajo med šolarje, celo one iz slovenske šole, pa že mislijo, da znajo dovolj nemško. Celo leto že obstoji šola, pa še najdeš večino takih, ki bi jih lahko po nemški z žaklom vred prodal, pa ne bo vedel, kaj se ž njim godi.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Ker se nas po slovenskih časnikih vedno zmerja, da nismo pravi Nemci, ampak nemčurji, pa se hočemo enkrat za vselej zavarovati zoper vsako enako obrekovanje in svetu pokazati, da smo pristi sinovi matere germanije. Imena naših prvakov naj to dokažejo, „tajč“ imena, pravim, naj govorijo. Evo vam prihodnjega „Stramm-deutsch“ občinskega odbora, ki si ga bomo volili: Župan: Muhitsch, prvi svetovalec: Sedminek, odborniki: Živko (Schiffkko), Kurnik (Kurnigg), Krajnc (Krainz), Solak (Sollaggg). — Heul!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Učitelji nemške šole so vsi odšli. V enem letu se je torej na nemški šoli spremenilo pet učiteljskih moči. Bili so vsi zelo strpljivi in z vsakim ljubeznivi, in ravno zato so jih naši „Spißburgarji“ zgrizli proč. „Nur hinaus aus diesem elenden Nest“, to je bilo njih načelo od prvega prihoda semkaj. Zelo značilno za naše tržane. Mislim, da tudi novi učitelji med takimi ljudmi tukaj ne bodo postali stari.

m Sv. Trojica v Slov. gor. — Odgovor gosp. županu Ferdinandu Golobu. Pred vsem bodite prepričani, da naš zdravnik ni v prav nobeni zvezi s člankom o Vašem naidebnem gospodu sinu. Niti toliko ne, kot oni Vaš prijatelj, ki ste ga hoteli napraviti po vsej sili zanj odgovornega in ki bi se bil že skoro naveličal Vašega vsiljivega protektorstva. No, to smo račovedni, kaj bi počeli Vi brez njega kot župan in načelnik posojilnice?! — Za Vas je torej izzivajoče, če izobesi človek pri Sv. Trojici na slovenskih tleh slovensko trobojnico? Kaj to pa ni izzivanje, če trpite kot župan, da se izziva pri Zaverniku cele mesece z izposlavljanjem v nemških barvah ovenčanih mlajev? In če trpite, da si pusti naslikati na hišo karikature poštenega tržana z napisom „Heil“ in črnega čuka na hrastovi veji? In če trpite, da gasilno društvo kot dobrodelno in nepolitično društvo izziva s hajljanjem mirne tržane? Mar to ni izzivanje v čisto slovenskem trgu, kjer vas je komaj peščica posilnemcev in kjer se ljudje ne upro Vaši komandi samo iz strahu pred Vašo zgovernostjo in Vašo posojilnico? — Kar se tiče Zavernika, je mož malo prepozno spoznal, v kakšen vrtnice jadra Vaš čolnec na političnem morju. In varujte se, da vas vseh skupaj, predno se nadejate, ne zgrabi ta vrtnice in Vas vrže nekam, kjer niti koruznih žgancov ne boste imeli. Ker tudi slovenjgorski ljudstvo se zaveda, in ko se bo nasitila večina Vaše vsemogočnosti, s katero mislite, da imate Vi absolutno komando nad Trojičani, ki bi se brez Vas pravzaprav niti usekniti ne smeli; takrat se bojimo, g. župan, da boste morda še Vi dobili rusko kolero in se boste morali nazadnje celo zateči k našemu slovenskemu zdravniku, ki Vam je tako neprijeten trn v peti. — Kar se tiče še ljubljanskega župana Hribarja, je bolj pametno, da ga pustite v miru, ker mu ne sežete z vso svojo domišljavostjo niti do kolen. Skupnega pa nimate ž njim drugostja, nego, da sta obadva pri dekoriranju ob priliki cesarjeve 60letnice obsedela, on kakor tudi — Vi. — In končno tiste nemške postelje, v katerih so morali nekdanji zdravnikovci ležati, mi smo prepričani, da bi tudi danes nobenega Slovenca ne ugriznile, kakor bi to storile morda Golobove postelje. Sicer Vam pa svetujemo, da si raje sestavite majhno statistiko, v koliko slovenskih, in morda celo kranjskih posteljah je že spal Vaš dragonec.

m Sv. Jakob v Slov. gor. Očka Šantl, ki ni več šentjakobski župan, si hladi jezo s tem, da toži za žaljenje časti. Pa vseeno župan ne bo nikoli več. Pred volitvami je sam pravil, če se volitve ne bodo izvršile po njegovem, da bo ob novem letu še enkrat nosil izkaznice za volitve po občini, kar pa je sedaj težko verjetno, da bi bil Šantl ob novem letu občin-

ski pot. Znabiti, če mu bo Kramarjev Tinč pomagal, a tudi to težko, ker je izgubil sam tajniško službo. Kakor bi izumrl, da ni več videti Šantlna, Tinča in Korleka v Št. Jakobu.

m Št. Ij v Slov. gor. Prihodnjo nedeljo, dne 18. septembra se vrši popoldne ob 1/4 4. uri v hiši g. Petra Lenc v Čiršaku ob Muri shod „Slov. Kmečke zveze“. Govorila bosta državna in deželna poslanca gg. Ivan Roškar in dr. Karl Verstovšek. Na shodu se bo posebno razmotrivalo šolsko vprašanje. Na ta shod vabimo vse naše Čirberžane in Selničane. Somišljeniki, agitirajte za obilno udeležbo!

Ptujski okraj.

p Sejem v Ptuj. Na sejem, ki se je vršil dne 7. t. m., se je prignalo 210 konjev, 1261 glav goveje živine in 1240 svinj. Cene so bile: pri bikih 56—64 K 100 kg, pri volih 72—78 K 10 kg, pri kravah 48 do 70 K 100 kg, in pri svinjah 96—1 K 10 vin. kg žive teže. Prodala se je skoro vsa živina. — Prihodnji konjski, goveji in svinjski sejem se vrši dne 21. t. m.

p Velika nedelja. Na praznik Marijinega rojstva, dne 8. t. m., smo spremili k zadnjemu počitku našega priljubljenega kaplana, č. g. Jakoba Košaka. Pogreb je bil veličasten. Udeležilo se ga je do 4000 faranov in občinstva iz sosednjih župnij ter 12 č. gg. duhovnikov. Ker je bil praznik, se ni bilo mogoče č. duhovščini udeležiti v še večjem številu. Pogreb je vodil č. g. dekan Caf in imel tudi prekrasen cerkveni govor. Veliko naklonjenost pa je izkazal rajniku č. g. Menhart, domači župnik, kateri je ranjekemu v družbi dobrega prijatelja Mikla na smrtni postelji obljubil, da ga iz ormoške bolnice prenese v velikonedeljsko faro, kjer je deloval ranjki 14 mesecev v Gospodovem vinogradu. Veliko število deklet in fantov Marijine družbe je v glasni molitvi izkazalo ranjekemu zadnjo čast. Pri bolnici so zapeli gg. učitelji z domačimi fanti prekrasno „Oj spavaj“, na grobu pa ženska Marijina družba „Blagor mu, ki se spočije“. Godba je vdarjala žalostinke, za njo pa je stopalo vrolo gasilno društvo. Od vseh faranov pa se je slišal glas, da tako ogromne udeležbe še niso videli pri pogrebu. Blagemu pokojniku večni mir. Pokojnikovim dobrim staršem in njegovi plemeniti sestri pa naše sožalje!

Ljutomerski okraj.

l Sv. Jurij ob Ščavnici. V proslavo 80letnice rojstva presv. viadarja Frana Josipa, sklenilo je jurjevsko prostovoljno gasilno društvo, sezidati novo lično spravišče gasilnega orodja, ker dosedanje staro in zanemarjeno ni nikakor več služilo svojemu namenu in potrebi. Delo je prevzel domači stavbenik gosp. Fr. Holc. S stavbo se je pričelo takoj in bo kmalu dogotovljena.

l Kmet. podružnica Sv. Jurij ob Ščavnici priredi v nedeljo, dne 26. kimovca gosp. zborovanje in sicer po rani maši pri Kapeli v Divjakovej gostilni, ob dveh popoldne v Ivanjcih v Rauterjevi gostilni oziroma g. Klobasa. Pri zborovanjih bode predaval g. ing. Josip Zidanšek, strokovni učitelj na kmet. šoli pri Sv. Jurju ob juž. žel. Dnevni predmet poduka bode: 1. Učna živinoreja, (vnovčenje živine). 2. pomen gosp. časnikaštva na razvoj kmetijstva. 3. Kmet. knjigovodstvo. Zborovanje bode izredno, zato se bode sklepalo o več gosp. predlogih.

Slovenjgraški okraj.

s Remšnik. Na 900 metrov visokem Radlu, raz katerega žvižaš divni razgled na vse strani, je rajni župnik remšniški, Jurij Žmave, leta 1898 namesto prejšnje razpadajoče cerkvice začel zidati novo hišo božjo na čast sv. Pankracija. Leta 1902 je bila stavba pod streho, in sedanj župnik, g. Anton Podvinski, ji je preskrbel doslej dva oltarja in najpotrebnejšo notranjo opravilo. Oba dušna pastirja so pri tem delu z občudovanja vredno požrtvovalnostjo podpirali verniki lavantinske in sekovske škofije. Tako sta n. pr. Jernej Koležnik in Ivana Mazgan podarila prostor za cerkev, Josip Navšnik in Fr. Prates sta dala za glavni oltar 1600, oziroma 1100 K, večje svote so darovale razne rodbine, nekateri so prispevali potrebno gradivo, drugi opravili zastoj veliko voženj, in še na dan posvetitve je posestnik Sim. Navšnik prinesel 400 K za nabavo novih orgel. — Tolika požrtvovalnost je bila pretekli terek obilno poplačana. Prevzvišeni knezoškof lavantinski se niso ozirali na nestalno vreme in težavno pot ter so dne 5. septembra popoldne prišli v Brezno, se podali od tam na Remšnik in drugo jutro na hrib sv. Pankracija, povsod navdušeno sprejeti in radostno pozdravljeni od duhovščine, županste, šolskih otrok in Marijinih družb. Tu so dne 6. septembra pri prav ugodnem vremenu s cerkvenim posvečenjem kronali zalo gorsko svetišče, katero so z združenimi močmi postavili verniki dveh škofij. Veselje nad tem znamenitim dogodkom so oznanjevali bogato ozaljšani slavoloki, katerih je bilo v brezniški in remšniški župniji postavljenih nad 30, čarobni večerni kresovi po vseh višavah na okoli, in mogočno doneči strelji iz topičev. Napovedana slavnost je privabila v ta planinski kraj neštete množice vernega ljudstva in nad 20 duhovnikov. Iz sekovske škofije so prihiteli dekan dr. M. Wonisch iz Schwanberga z dvema oo. kapucinoma, župnik Anton Bauer iz Ivkova s kaplanom Mih. Glatz, Karol Prenner iz Zel. Travnika, F. Šavel iz Kaplje, Fr. Schleich od Sv. Ožbalta, in novomašnik Al. Loibner, ostali so bili iz domače škofije, večinoma iz marenberškega dekana. — Obredi posvečenja cerkve so trajali od osmih do 12. ure predpoldne. Verniki so jih spremljali s pobožnim zanimanjem in z glasno molitvijo. Po dovršeni posvetitvi so mil. nadpastir poslušalce iz sekovske škofije z v srce segajočim govorom na podlagi svetopisemskih besed: „Danes ima ljudstvo darovanje na

višavi“ (I. Kralj. 9, 12) povedli v trojni tempelj, v kapelo domače hiše, v tempelj prirode in v katoliško hišo božjo, ter jih opominjali, naj se drže dobrih nauk, katere so prejeli od očeta in matere, naj slavijo Boga v prirodi, pred katerim pa iščejo milosti in blagoslova v cerkvi, kjer prebiva na izreden način veličastvo božje. Nato so darovali pri novo posvečenem oltarju sv. mašo in po tej v slovenski pridigi z ozirrom na čudoviti dogodek na gori Tabor (Mark. 9, 1 do 8) izrekli pohvalo in zahvalo vsem, ki so sezidali tu gori na hribu, kamor pride toliko izletnikov, krasno cerkev, ter postavili tako trojni šotor, prebivališče božjemu Zveličarju, svetišče sv. Pankraciju in duh. pribežališče samim sebi. — Z darovanjem za novo cerkev in z zahvalno pesmijo je bila ob 1/3. uri pop. zaključena v vsakem oziru vzpodbudna cerkvena slavnost.

s Cesta Velenje—Št. Andraž—Polzela. Poslanec dr. Verstovšek je v Gradu zopet podrezal radi te ceste. Ker so ljudje nejevoljni radi tega, ker se stvar zavlačuje od meseca do meseca, je treba pojasniti vso zadevo. Načrte bode izdelal gotovo v treh tednih inženir Schenk. Tudi proračun bode dovršen. Nato dobita vse zopet okrajna zastopa Šoštanj in Vransko. Proračun je bil do sedaj določen na 95.000 K, katere svota bode najbrž premala. Zato bodeta morala oba zastopa takoj sklepati o primerni razdelitvi večjega proračuna. — Vprašanje deželne podpore je rešeno, ker prispeva dežela na vsak način 50%. Okrajna zastopa naj takoj sporazumno skleneta na nja odpada joče stroške, da bi bilo delo mogoče že čez zimo. Poslanec dr. Verstovšek je mnenja, da bi bilo treba začeti že takoj pred spomladjo, ker imajo tudi domačini čas, iti pozimi na delo in lahko kaj zaslužijo; poleti je za delavce itak velika težava. Vse predpriprave se lahko izvrše pozimi. Inženir Eichkitz se je tudi izrazil, da je veliko boljše, če se vrše nasipi po zimi, če le ni zemlja zmrzla. Opozarjamo oba okrajna zastopa, da preudarita to navodilo.

s Pameče pri Slovenjgradu. Nesreča nikdar ne praznuje. Ni dolgo tega — na cesarjev rojstni dan je bilo — ko je utonil v deroči Soči daleč od domovine tukajšnji rojak vrl mladenič Rudolf Rubin v prvem letu vojaške službe, in že je zahtevala smrt drugo žrtev v cvetu mladosti. Ko je v petek dopoldne 9. t. m. Rihtaričev sin Franc Ferik vozil pri Urmu gnoj na njive, ga je pri hlevu ojnice zadela s toliko silo, da je vsled notranjih ran in izkrvavenja, ne da bi se zavedel, tekem ene ure končal svoje mlado življenje v 22. letu starosti. Obema mladeničema svetila večna luč!

s Razbor pri Slovenjem Gradu. Tukajšnji dopisun ptujske smrdokavre se še vedno pritožuje radi nemirov v tukajšnji občini ob času volitev. Čeli njegov dopis je kakor njegova fotografija; vse, kar je namazal skupaj, vidi se na njem samem. Nemirov ni slišal in ne videl v tej občini nihče drugi, kakor ti sam. Nam priljubljenega č. g. župnika seveda ne smeš pozabiti, drugače urednik smrdokavre tvojega dopisa gotovo ne pogleda. Če bi bil ti tako vesten pri svojih opravilih, bi pa lažje po noči počival, bi ne vrtoglavil okoli in delal nemir, pa bi tudi ne tuhtal toliko lažnjivih dopisov. Vprašal bi te še, kako daleč si spravil našega društvenega knjižničarja, ki nas še zmiraj zalaga z lepimi knjigami, ti se boš pa od jeze posušil.

s Škale. Vendar enkrat dosegli — poštno nabiralnico. Poslancu dr. Verstovškemu se je javilo, da je dovolilo ministrstvo pošto za Škale. S tem se je ustreglo željam Škalčanov radi pošte.

s Plešivec pri Skalalah. Dne 4. t. m. se je vršila šolska slavnost v plešivški šoli. Namen slavnosti je bil, proslavljati 80letnico cesarjevega rojstva. Prvi govor je imel g. učitelj Henrik Bregant. Govoril je o lepih lastnostih presvitega cesarja. Nadalje je razložil in primerjal štiri letne čase našemu življenju. Peli in deklamovali so ti-le učenci oziroma učenke: Lipnikar Lucija, Lipnikar Jožefa, Čanč, Alojzija, Čanč Mica, Videmšek Mica, Meh Mica, Grobelnik Rudolf, Mak Mica, Klančnik Franc, Kaudik Franc, Rutnik Franc, Miklavžina Anton, Pirnat Franca, Ževart Ana, Pečecnik Anton, Mravljak Rudolf, Repas Kristina, Ževart Mica, Brodnik Alojzija. — Srčna hvala g. učitelju za njegov trud!

s Št. Janž na Vinski gori. Na zadnjem shodu so prosili kmetje poslanca dr. Verstovška za posredovanje, da dobijo bolj poceni drevesa iz drevesnice v Celju. Poslanec dr. Verstovšek je storil korake v tem oziru in nam javlja, da so lepa drevesa za posestnike po 70 vin. Nasvetuje se posestnikom, da se obrnejo skupno na podružnico Kmetijske družbe, oz. na g. barona Adamoviča, da naroča za nje drevesa podružnica skupno, ki jih dobi še bolj poceni. Svoječasno bode poslanec v tej zadevi zopet interveniral. Kmetje, sadite pridno drevesa in poslužujte se pri-lik, ki jih vam nudijo deželne drevesnice.

s Št. Janž na Vinski gori. Poslanec dr. Verstovšek je imel tukaj zadnjo nedeljo dobro obiskan shod, na katerem je govoril o zadnjih volitvah in razpravljal o deželnem zastopstvu ter o točkah, ki so dale poslancem S. K. Z. povod za opravičeno obstrukcijo. Govorili so tudi gg. Zajc, Kroflič in Videmšek.

s Št. Ij pri Gradiču. V nedeljo, dne 11. t. m. se je vršil tukaj shod S. K. Z. Poslanec dr. Verstovšek je govoril o povodih obstrukcije, razvil celo zgodovino tega gibanja in razložil početje Narodne stranke v tem, za Spodnji Štajer tako važnem boju. K besedi se je oglašil tudi g. župan Koren, ki je govoril

o pomenu volitev in o namenih, katere imajo celjski listi. G. župan je stavil tudi resolucijo glede obstrukcije, za katero so se izrekli vsi navzoči, dokler se ne spremeni položaj.

s Gorenje pri Šmartnem na Paki. V naš kraj je zanesel neki mlečnozobi mladič časopis „Svobodna Misel“ in ga širi med tukajšnjo mladino. Par sprijenih fantalinov se mu je že baje vsedlo na njegove limanice in so si ta list naročili. Bomo imena teh naprednih mladeničev enkrat objavili, da se jih bo dobro misleča mladina vedela ogibati! — Vsem poštenim mladenicem in dekletom kličemo, ogibajte se teh zapeljivcev, ne obučite ž njimi, sicer bodo še vas spridili. Naročajte si poštene časopise ali pristopite k bralnemu društvu, „Svobodno Misel“ pa v peč!

s Šmartno pri Velenju. Dne 18. t. m. popoldne po večernicah predavanj v društvenem domu.

Konjiški okraj.

k Loče. Prav je imel vaš dopisnik, ko je v svojem dopisu, prijavljenem v zadnji številki, nekoliko, pa vse premalo, potipal naše učiteljstvo. Mi hočemo biti slovensko, pa tudi verno ljudstvo ter tudi zahtevamo, da se naši otroci kot slovenski otroci tudi v verskem duhu poučujejo. Dopisnik se je tudi najbrž zmotil ali pa ni dobro čul, ko pravi, da se misli za stanovanje učiteljstva kupiti hiša za 12.000 K. Ne, hiša bo stala 14.000 K, torej v resnici drago stanovanje, in še za take učitelje, in plačati jo bomo morali seveda mi davkoplačevalci. Ali nimajo učitelji dovolj dobre plače, da si morejo sami plačati stanovanje? Mi že tako zdihujemo pod težo raznih plačil in denarja ni dobiti od nikoder, zdaj pa še učiteljska stanovanja za 14.000 K. Možje, ki imate pri tem kaj govoriti, pomislite, kaj delate!

k Kebelj na Pohorju. Našo župnijo bo kmalu zapustil mož, kateremu smo dolžni v slovo malo spominčico. To je naš nadučitelj Jak. Pukmeister. Mnogo zaslug si je stekel pri nas v času svojega 13letnega bivanja med nami (od leta 1897—1910), za katere mu bodo dobri župljani vedno hvaležni in ga ohranili v trajnem spominu. On je bil prvi, ki je začel sam za našo občino samostojno slovensko uradovati in opravljati posel občinskega tajnika, kajti poprej je bila navezana naša občina na oplotniško tako, da je hodil tajnik gor k nam, ali pa tudi občinski možje došli v Oplotnico, kjer se je pa, kakor tudi sedaj, vedno le nemškutarilo. Pa tudi naši čebelarji so mu dolžni hvalo, kajti le z njegovo požrtvovalnostjo so se povzpeli do tako visoke stopinje čebelarstva. On je bil pri nas prvi, ki nam je začel priporočati novodobne panje ter nas navduševati za to imenitno panogo kmetijstva. Vedno je bil pripravljen, dati kakoršenkoli nauk in poučiti vsakogar o čemurkoli. Srčna mu hvala za to! — Hvaležni učencec.

k Prihova. V nedeljo, 18. t. m. bomo imeli v svoji sredini dežposlanca g. Petra Novaka. Po rani sv. maši bo imel shod, na katerem bo poročal o svojem delovanju. Volilci in drugi, pridite vsi, da se pogovorimo!

Celjski okraj.

c Celje. Vsem še utriplje srce veselja, ako pomislimo na sijajno zmago Slovencev v okoliški občini. Toda kos te zemlje nam hočejo ugrabiti Nemci, naši liberalci pa jim pri tem na grd način pomagajo. Večina v deželnem zboru je hotela naši slovenski celjski okoliški občini vzeti proti njeni volji kos zemlje ter ga priklopiti mestu. Nemci so hoteli v deželnem zboru storiti to s pomočjo postave, ker noče občina sama o takem razkosavanju nič slišati. Na to nasilje so odgovorili slovenski poslanci ob obstrukcijo. Sedaj pa spletkarijo slovenski liberalci proti obstrukciji ter delajo s tem Nemcem pravo pot za njihov rop. — Liberalci niso več naši slovenski bratje!

c Celje. V meščansko šolo se je oglasilo za vsprejem 84 učencev; izpit je prestalo 71. Ker se je bilo bati, da bi izločili kakih 20 slovenskih učencev, sta posredovala pri deželnem odboru dr. Benkovič in dr. Verstovšek in zahtevala paralelko.

c Slivnica pri Celju. Veselica dne 4. septembra se je dobro obnesla. Čeravno nam vreme ni postreglo, se je vendar zbralo pod Vebrovim kozolcem lepo število udeležencev. Predsednik bralnega društva, g. Jurij Jagodič, je navzoče lepo pozdravil in v svojem govoru razložil tudi vsebino igre: „Sanje“, katero so pozneje vrli gg. dijaki najboljše predstavljali. Tamburaši so nam s svojim sviranjem krajšali že dolgo zaželenje urice, ki so nam prehitro potekle. Tudi slivniške diletantije so prav dobro igrale šalivo igro „Dve teti“. Domači g. kaplan nam je v jedratem govoru naslikal nekdanjo dobo tlačanstva in razvoj slovenskega naroda. Vspored se je zaključil z ribjim lovom, pri katerem je naložilo veselo ljudstvo mnogo lepих ribic. Vsled velikoga naliva se občinstvo ni udeležilo proste zabave pri g. Grasselliju v takem številu, kakor bi se pri lepem vremenu pričakovalo, a vendar smo se bližnji najboljše zabavali. — Za te krasne urice, ki smo jih preživeli dne 4. septembra, se imamo zahvaliti gospodoma domačemu in šentjurskemu kaplanu in gg. dijakom, posebno domačima, g. Slavkotu Jagodiču in g. Podgorščaku, ki sta skrbela, da se je cela stvar tako dobro izvršila.

c Zalec. Prihodnjo nedeljo nas obišče torej general liberalne stranke, dr. Kukovec. Mnogo se je spremenilo pri nas, odkar smo ga volili. Demonstracije ob času misijona so ohladile marsikatero libe-

ralca. Pošteni elementi so se začudili, da se nahajajo v tako barabski družbi. Potem je prišla stvar s Cokanom. Liberalci so ga proglasili za narodno žrtev, za slovenskega mučenika, položili so venec na njegov grob in za krsto sta plakala oficijelno zastopnik Nar. stranke dr. Kalan in zastopnik poliberaljene Ciril-Methodove družbe, Prekoršek. Pametni ljudje so se zavzeli ob takem ravnanju. Da se proglasi Cokan naenkrat kot vzor za vsakega slovenskega moža, na kojeg grob bi naj polagalo ljudstvo vence, to jim je bilo vendar preveč. Navdušenje za liberalno stranko se je po teh dogodkih pri nas pošteno ohladilo. Zraven pa je še delovalo kakor curek mrzle vode na razgretega človeka, da je liberalna stranka, koja vodi tako nespretno sedanji general dr. Kukovec, korakala od neuspeha do neuspeha. Izguba Ježovnikovega mand. je bil zadnji težek udarec za stranko. Sedaj hoče priti dr. Kukovec med poparjene pristaše in zopet poživeti navdušenje ter dvigniti upadli pogum. Poznamo njegovo taktiko. Udrihal bo po naši ljudski stranki in njenih zastopnikih. Pogreval bo staro bajko o davku na pivo, koji pa našim hmeljarem ne bi nič škodil, ker ne prodajo pridelka štajerskim pivovarnarjem, ampak izven štajerske. Cene našemu hmeljju so v rokah svetovnega trga in hmeljskih mešetarjev, ki se bogatijo in mastijo na stroške kmetov. Trolental bo tudi proti obstrukciji, katero je dne 13. februarja še sam proslavljal s svojimi trabanti na 12 shodih. V deželni zbornici se ji je slovesno pridružil. V nedeljo bo ubral druge strune; toda mnogo žalčanov se bo vprašalo, zakaj moramo delati take skoke. Enkrat za obstrukcijo, čez par mesecev pa že proti obstrukciji! Ali je to vodstvo? Ali je to doslednost? Ali se sploh more iti s stranko, ki spreminja vsak trenotek svoje nazore? General zavožene politike dr. Kukovec, bo seveda pel tudi narodno pesem. Ista usta, ki si v Gradcu ne upajo izgovoriti slovenske besede, se bodo pri nas cedile narodnosti. Marsikateremu se bo tako dvostransko postopanje gabilo. Le oni, ki nimajo mnogo možgan, bodo še tudi tokrat klicali živio. Mnogi pa bodo tiho djali in resno premišljevali, kako priti kmalu ven iz liberalne družbe. Pri nas se je marsikaj spremenilo!

c Laško. V soboto, dne 3. t. m. se je vršila tukaj razstava živine. Pri razdelitvi daril so se pa nekateri slovenski kmetje na klic potovalnega učitelja oglasili mesto s „tukaj“ s „hier“, čeprav dotični ne znajo nemški. Gotovo je žalostno, da možje, kateri hočeje veljati za narodnjake, ob taki priliki vpricho zastopnikov dežele rabite jezik, katerega ne razumejo. Taki otežkočujejo potem boj naših poslancev za pravice Slovencev. Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.

c Laški trg. Šmihelska nedelja se bo letos in v prihodnje vedno obhajala na nedeljo pred roženkarsko nedeljo. Verniki od blizu in daleč ste vabljeni, da prihiite omenjeno nedeljo v prav obilnem številu na prijazen grič počastiti Sv. Mihaela.

c Nova Štifta pri Gornjem Gradu. Popravek. Z ozirom na članek od nas v Vašem cenjenem listu z dne 8. septembra t. l., štev. 36., pošiljam Vam glede par. 19. tiskovnega zakona sledeči popravek, katerega blagovolite na istem mestu v prihodnji 37. številki objaviti. — Ni res, da bi bil jaz v gostilni pri Golobu rekel, na bi bilo bolje, naj bi škof vlij rajše olje na solato, nego duhovnikom na glavo; nego res je, da sem rekel, v č a s i h bi bilo bolje, da bi si vlij škof tisto olje na solato, nego n e k a t e r i m na glavo in da je to povedal eden naših župljanov bivšemu župniku g. Pajmonu v obraz. Ni res, da bi to tajil in govoril samo pri vinu, nego res je, da lahko to dokazem vsak čas. Ni res, da bi bil pri tem mislil ali govoril o kakršnem bodi zakramentu, nego res je, da je začel nato govoriti o zakramentu Rifi. Ni res, da je olje že zakrament, nego res je, da je olje le vidno znamenje zakramenta; tako nas uči krščanski nauk. — S spoštovanjem vđani Ivan Kele, nadučitelj.

c Nova Štifta pri Gornjem gradu. Slavni znani neznani dopisnik „Narodnega Lista“ je spustil zopet v ta list nekaj svoje modrosti. Župniku priporoča, da zatre v Novi Štifti prodajo žganja. Ja, če ne bi bilo politične gosposke in ne bi oni, ki imajo od gosposke dovoljenje, prodajati žganje, potem tožili župnika radi motenja obrti! Dopisnik „Nar. Lista“ bi bil gotovo prvi, ki bi „šuntal“ k taki tožbi, kakor je storil v neki drugi zadevi. Ker pa slavni dopisnik „Nar. Lista“ priporoča župniku toliko moč, bi mu tudi mi priporočali, da posebno prouči vire, od kod da prihaja žganjepitje v naši občini. Povedali bi mu, da je svoje dni g. Ivan Kele, po svojem poklicu mogočni nadučitelj, ki se je pečal v Novi Štifti s trgovino, pridno prodajal „šnops“. Ko je bila v začetku tega stoletja volitev Žičkar-Hribar, so oni, ki so volili s Kelcem Hribarja, vsi dišali po „šnopsu“ tako zelo, da so nekaterim celo brke izpadle. Kar še posebno zadeva mežnarjevo trgovino, bi g. župniku tiho na uho povedali, da je g. Ivana Kelca enkrat začelo tako zelo „šravfat“, da je šel v mežnarijo gledat, če bi se dobilo za želodec kaj „šnopsa“. Celo na uho Vam pa povem, da je bil ta „šnops“ — zastonj — zato zdaj tolika jeza v taboru g. Kelca, če mežnar še kaj iztrži. Če pa kdo ve za kake nerednosti, naj jih pa le naznani finančni upravi, ki gotovo ne bo prizanašala — pa previdno, da se ne zve, kedo je bil, ker to utesne postati sitno, kakor tedaj, ko so se pisali članki v „Delavca“. Sicer pa moram v čast naše občine povedati, da se tukaj ne izpije toliko alkohola, kakor vpije večkrat pijani dopisnik „Narodnega Lista“, kateri vse druge po sebi sodi. Dopisnik priporoča žup-

niku, da bi šel delat mir v „napredno“ hišo. Če bo napravil župnik mir, bo pa naprednost fuč. Potem bo zopet zamera, kakor tam, kjer je opozoril župnik stranko, da pazi na dobro ime, ker jeziki ne mirujejo. Župnik naj bi vse storil, in če stori, je gotovo velika hudobija! Se poznamo. Dekla je prišla prosit g. Kelca odpuščanja, pravi „Narodni List“. Povemo, da se je vršila poravnava v sodnijski dvorani, ko se je videlo, da bi imeli obe stranki smolo. Gotovo pa vemo, da g. župnik pri „Slonu“ še ni bil nikdar, torej tam ni sprejemal „marnov“. Nadalje napredni dopisnik „Narodnega Lista“ postaja počasi resničen. Je le res, da se je poskusilo župnika tožiti. Če pa enkrat prizna to, mora pa biti toliko možat, da pove, da dotični sodnik ni bil Grebenc, ker razžaljenje časti ne spada v njegovo področje kot okrajnega sodnika, ampak v področje sodnika, ki je bil ta čas g. Sernec. Pa ne samo Muzovka je bila odgnana, ampak tudi Muzov Tone. Le celo resnico priznati. Kar je storil g. župnik kot župnik, je bilo prav, le to je bilo krivo, da vsi naprednjaki niso dobili nobenega paragrafa, da bi mogli župniku do živega. To je seveda velika „pristranost“. Konec dopisa v „Nar. Listu“ z dne 9. t. m. je pa najzanimivejši. Pravi dopisnik: „dobri si bomo.“ Aha! Ga nekaj tišči in tlači. Zmiraj se ponuja sprava, kadar naprednim gospodom prede, kakor tedaj, ko se je šlo za Milanov kruh, čez 14 dni se pa dobrota pozabi. Znani dopisnik „Narodnega Lista“ pozna krščansko ljubezen do bližnjega vselej tedaj, kadar je sam v škripcih. Seveda mu mora pomagati tedaj g. župnik, katerega sicer obira, kjer ga more. Velikodušno obeta g. župniku: „potem Vas bomo spoštovali.“ Gotovo pa je, da bi bila velika večina faranov z župnikom nezadovoljna, če bi ga „Vi“ „spoštovali“ — in župljani so požrtvovalni kristjani, kar kaže novi oltar v naši cerkvi.

c Trbovlje. Dne 11. t. m. se je v Trbovljah v najlepšem redu izvršila slavnost otvoritve „Društvenega Doma“ ob navzočnosti več tisočev ljudi. Došlo je 120 Orlov iz raznih slovenskih krajev, večinoma iz Kranjske. Veliko ogorčenje je vzbudilo, da je trboveljski občinski odbor, oziroma večina slovenskih občinskih odbornikov sklenila, da župan goste ne pozdravi. Orle in druge goste je na trgu pred cerkvijo navdušeno pozdravil predsednik trboveljskega Orla, g. Pečnak. Potem se je vršila slovesna sv. maša. Cerkveni govor je imel dr. Korošec o izreku „Ljubi svojega bližnjega“. Govor je bil dovršen. Nato je sledila slovesna otvoritev „Društvenega Doma“. Dom je blagoslovil č. g. dekan Krule iz Laškega trga, nakar je imel državni in deželni poslanec dr. Benkovič slavnostni govor. Naglašal je zlasti postopanje večine občinskega odbora, kateri je Orle in druge slovenske goste stavil v isto vrsto s socialnimi demokrati in Nemci, ker je utemeljil svoj sklep tako, da bi moral potem pozdravljati tudi socialne demokrate in Nemce. Dr. Benkovič je to krepko ožigosal. Potem je govoril dr. Korošec, ki je v svojem govoru zlasti poudarjal, da bodo z ozirom na zasedanje štajerskega deželnega zbora ubrali slovenski deželni poslanci taktiko, ki bo na čast in ponos slovenskemu narodu, in da bo dočnost učila, kako neutemeljeni so napadi liberalnih štajerskih slovenskih listov na slovenske poslance. Pri slavnosti so se zlasti poudarjale zasluge rudarskega paznika Zupana za osnove Društvenega Doma. Po večernicah se je razvila javna telovadba, ki se je tudi izvršila v najlepšem redu, dasi so bila tla radi dežja omehčana. Ogromna množica je pozdravljala vztrajne telovadce. Po telovadbi se je vršila velika ljudska veselica, pri kateri se je zahvalil Orlom in njihovemu načelniku g. Jeločniku predsednik trboveljskega Orla, g. Pečnak. Zvečer so gostje večinoma odšli. Slavnost se je vršila nemoteno, le zvečer je nekaj socialnih demokratov zažvižgalo Orlom. S tem so le pokazali, kako rdeči umevajo svobodo ter so se osmešili. Ljudstva je bilo navzočega 3000 do 4000. Slavnost je uspela popolnoma in bo imela blagoodejen upliv na prospeh slovenske krščansko-socialne organizacije v Trbovljah. Slovenska krščansko-socialna zveza je zopet dokazala, kako resno deluje za izobrazbo ljudstva.

c Vransko. Po noči od 6. do 7. septembra je začelo goreti pri gostilničarju Blatniku v Ločici. Ogenj je nastal v sušilnici za hmelj. Zgorela je hiša, gospodarska poslopja je domača požarna bramba rešila. Pod streho je bil spravljen hmelj, vreden do 5000 K, a je vsega uničil ogenj. Tako je uničen naenkrat trud celega leta.

c Dramlje. V 35. številki z dne 1. septembra t. l. je poročal „Slov. Gospodar“, da bosta baje dne 4. t. m. na shodu naprednjakov v Dramljah govorila dva napredna govornika, in sicer znani nam napredni čevljar A. Korošec, p. d. Černišek, in pa Martin Slapnik. V tem dopisu se očita mojemu očetu Martinu Slapniku, češ, da se iz „Nar. Lista“ in „Štajerca“ uči govoriti. Kdor dokaže, da je pri moji hiši naročena katera oseba na „Narodni List“ ali „Štajerca“, mu izplačam takoj 200 K. Evo ti dopisnik, tudi tebi so na razpolago! Isto svoto izplačam tudi tistemu, ki dokaže, da je prisostvoval moj oče naprednjaškemu shodu, ki se je vršil dne 4. t. m. v Dramljah. Moj oče je katoliškega naziranja in ni še nikdar nasprotoval katoliškim načelom! Dopisnik trdi, da je moj oče že večkrat rekel, da si upa ob vsaki množini ljudstva javno nastopiti kot najboljši govornik. Javno ni sploh ni nikdar govoril. Le pred štirimi leti, ko je bila sv. birma, je kot občinski svetovalec na željo župana javno pozdravil premilostljivega knezoškofa v imenu občine. Dopisniku svetujem, da se v prihod-

nje varuje, poročati take neresnice. — Janez Slapnik.

c Griže. Vedno hujskanje tukajšnjih takozvanih naprednjakov ne ostaja brez posledic. V dokaz, kako so nekateri napredni mladeniči že posuroveli, naj služi sledeče: Pred kratkim spremljal je naš č. g. kaplan svojega očeta do griškega mosta. Na desnem bregu je gostilna. V tej gostilni nahajal se je napredni mladenič Pospel, ki je baje predsednik „Zveze napredne mladine“ v Grižah. Ko se je poslavljaj č. g. kaplan od sivolasega starčka-očeta, ter mu spregovoril v slovo še besede: „Z Bogom, oče!“ zadrl se je ta napredni mladenič Pospel: „Halts Maul!“ Zares napredno! Griški naprednjaki vrlo napredujte! Torej niti z lastnim očetom bi ne smel duhovnik več govoriti, da bi ne bil opsovan. — Vsa čast gre vrli gospej gostilničarki, ki je povedala fantu take v obraz, da, če ima sploh še kaj človeškega čuta, mu bodo zvenele še dolgo časa po ušesih. Gospodine Černe! Kako bodele pa zopet tega zagovarjati, ker tako radi to storite. Le ven na plan, potem vam bomo dali še mnogo prilike, zagovarjati vašo, v naši šoli se nadalje izobražujočo napredno mladino.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Na praznik Marijinega rojstva je tukajšnja ženska podružnica „Slovenske Straže“ priredila zborovanje po večernicah v župnišču, katerega so se udeležile poleg domačih deklet tudi odposlanke dekliskih zvez od Sv. Eme, iz Zibike in Kostivnice. Od Sladke gore smo pogrešali odposlank. Predsednica podružnice, Ana Vehovar, je opisovala hude boje, ki jih bijejo Slovenci ob naših mejah za obstanek. Dolžnost naša je torej, jim pomagati po „Slovenski Straži“. Domači č. g. župnik je razložil, kako delujejo sovražniki v Südmarki in v Schulvereinu za naše potujčenje, in kako naj mladenke pri Sv. Emi, v Zibiki, na Sladki gori pod okriljem naše ženske podružnice nabirajo udino, podpornino in darove za „Slovensko Stražo“ po posameznih krajih, da je ne bo zavedne hiše v teh župnijah, ki bi kaj ne darovala za „Slov. Stražo“. Kostivničani pa si bodo ustanovili lastno podružnico. Prav tako. Tajnica Marija Drogenik je v govoru povdarjala, kako potrebno je delo za „Slov. Stražo“, in kako bi se ga naj vse zavedne mladenke udeleževale. V prihodnjih tednih se bodo oglašale nabiralke naše ženske podružnice pri zavednih hišah tukaj, pri Sv. Emi, v Zibiki in na Sladki gori. Naj bi imele veliko uspeha pri nabiranju udnine, da bo naša ženska podružnica ena najbolj cvetočih.

c Sv. Peter na Medv. selu. G. urednik, prosim Vas, sprejmite teh par vrstic. Kakor sami dobro veste, je v vsaki fari nekaj ljulike. Tako je tudi pri nas, da se ne manjka par liberalcev in nekaj štajercijancev. Jaz Vam hočem, dragi g. urednik, enega štajercijanca čisto na kratko opisati. Ta je naročnik ptujskega „Štajerca“, katerega bolj ljubi, ko pa svojega Zveličarja. Kajti „Štajerc“ je vsak teden gost v njegovi hiši, med tem ko sv. zakramente čisto na redko prejme. Kako se pa izražajo ljudje o njem, bo vprašal eden ali drugi. Da vam povemo resnico; ljudje pravijo, da je to največji bahač cele fare. Jaz pa te sodbe ne bodem popravljal, kajti jaz mislim tudi tako. Nadalje pravijo, da je on velik lakomež; zopet jaz ne bodem popravil; pa to mene nič ne briga, samo rečem, da ni laž. Koga pa on najbolj sovraži, poreče eden ali drugi; pa vem, da se ne bo nihče čudil, če povem, da duhovnike in tiste, ki ž njimi držijo. Ob kakih volitvah pa vzdihuje: „Vse bodo mašniki zmagali.“ Zato mu jaz zabičem, da pusti takoj „Štajerca“, drugače ga bodem drugič pogledal čez povečalno steklo in povedal tudi od neke Lize. Toliko za danes.

c Braslovče. Bliza se pričetek šolskega leta. Zopet bode treba seči starišem v žep, da zadoste prošnjam svojih otrok glede priprave šolskih knjig, zvezkov in druge potrebšćine. Ker dostikrat zlasti ubožnim slojem manjka potrebnega drobiža, si otroci ne morejo pravočasno oskrbeti šolskih reči, vsled česar se ovira pouk in redno napredovanje, ki je dostikrat vzrok, da se bojijo otroci v šolo, ker nimajo knjig. So pa tudi drugi tehtni pomisleki, ki govorijo proti temu, da bi si otroci sami kupovali šolske potrebšćine. Kolikokrat premaga otroka poželjivost po nasladnostih in porabi denar za sladkor, cigarete i. t. d., doma pa si ga izprosi za šolske reči! — Krajni šolski svet je uvaževal te okolnosti in je na predlog g. nadučitelja sklenil, da naj vsi otroci brez izjeme dobijo vse knjige, zvezke in druge potrebšćine v šoli, le katekizem, ki naj bo v vsaki krščanski hiši, ter tablico bi si otroci nabavili sami. Nastali stroški naj bi se potem doklad enakomerno razdelili na vse davkoplačevalce, kakor je to že marsikje v stalni navadi in se je jako izborno obneslo; na ta način bi se pritegnili tudi oni sloji, ki nimajo težkih skrbi in velikih stroškov z otroci. — Ker se pa nekateri, ki jih je odvezal Bog teh skrbi, protivijo temu predlogu, čeravno bi bili prispevki posameznika za tako obče koristno napravo jako neznatni, vabijo se vsi, ki se za to zadevo zanimajo, zlasti pa stariši, ki imajo otroke v šoli, naj pridejo v nedeljo, dne 18. septembra po prvem sv. opravilu v šolo, da se mirnim potom izve mnenje večine prizadetih. — Krajni šolski svet v Braslovčah dne 12. septembra 1910.

c Frankolovo. V nedeljo 18. t. m. po rani službi božji se vrši tukajšnji shod in sicer v slučaju lepega vremena pod lipo pred cerkvijo, v slučaju slabega vremena v gostilni Iv. Brložnik. Govorijo gg. Pišek, Terglav, Pušenjak.

c Kalobje. Dne 18. septembra t. l. se vrši po poznem sv. opravilu v šolskih prostorih ustanovni shod kmečkega bralnega društva za Kalobje. Govoril bode odposlanec S. K. S. Z. iz Maribora. K obilni udeležbi vabi pripravljali odbor.

Brežiški okraj.

b Zdravnik dr. Jankovič se odpelje dne 19. t. m. v deželni zbor in bo med zasedanjem samo ob nedeljah ordiniral.

b Sevnica. Naj mi bo dovoljeno, omeniti nekoliko vrstic o predavanju o gospodinjstvu, ki se je priredilo za nas dekleta dne 4. septembra v Sevnici. Govorila je gđ. Jožefa Senica iz Šmarja. Krepko in jedrnato nam je tudi opisovala, kako mora dekliska zveza delovati, da postanemo vrle Slovenke v vseh ozirih. Gospodična se je učila v gospodinjski šoli na Teharjih. — Srčna hvala za njen trud in pa požrtvovalnost, ki jo kaže do nas deklet.

b Zabukovje. Velika nesreča se je zgodila dne 10. t. m. Dekle Franca Povodnik je padla iz brvi pri mlinu g. Fr. Vodičarja v deročo vodo Sevnico, ki je bila isti dan močno narastla. Valovi so jo takoj požrli ter jo odnesli kake tri km daleč, kjer so potegnili njeno mrtvo truplo iz vode. — Bog potolaži žalujoče stariše!

b Zabukovje. Preminul je dne 21. m. m. blagi mož Josip Božič v 82. letu svoje dobe. Rajni je bil vobče spoštovan, globokega verskega prepričanja in miroljuben mož. Živel je vedno v najlepši zastopnosti med svojimi domačini in sovaščani. Ljubil in spoštoval ga je vsak, kdor ga je poznal. Bil je mnogim otrokom boter ter jih s svojim pobožnim in vzglednim obnašanjem spodbujal k lepemu krščanskemu življenju, tako je tudi sedaj v svoji že visoki starosti imel vedno največje veselje do Marijine cerkvice, katera stoji v bližini njegovega doma. Skrbel je vedno za oplešavo te cerkvice ter se veliko trudil, že prej kot gospodar velike obširne kmetije, kakor tudi sedaj kot že močno oslabeled prevžitkar, da je vedno opravljal pri prijazni Marijini cerkvi službo cerkovnika, in tako klical ljudi trikrat na dan k pobožni molitvi anglejevega češčenja. Pokopali smo blagega pokojnika dne 20. m. m. Njegov pogreb je bil živa priča, da ga je občinstvo ljubilo in spoštovalo; dasiravno so imeli ljudje isti lepi delavni dan veliko nujnega dela, so vsa dela odložili ter se v velikem številu udeležili njegovega pogreba. Nagrobni govor je imel domači g. župnik, ter stavil rajnega vsem faranom za vzgled. Njegovo dobro srce in vzgledno življenje nam ostane v hvaležnem spominu. N. v m. p.!

b Rajhenburg ob Savi. „Ha-ha! Zdaj naj pa le igrajo, če morejo! Ali jih bo sram v nedeljo! Igro so napovedali, pa ne bo nič. In ljudje! Kako bodo godrnjali! Nikoli več jih ne dobijo k svojim predstavam.“ Tako so modrovali gotovi kavalirji iz našega liberalnega tabora, ko so pregovorili neko gospodično, da je odpovedala svojo vlogo menda dva dni pred predstavo. Toda njihova hudobna nakana se jim ni posrečila. V nedeljo so bili kar zeleni jeze in nevošljivosti, ko so slišali glas občinstva, da se je vkljub njihovemu spletkarjenju igrala igra „Tri sestre“, in sicer čisto dobro igrala. Dolgo vlogo „ubežne“ gospodične je namreč prevzela gđ. Antonija Rezec in se je v dveh dneh tako priučila, da je nastopila naravnost izborna. Da, bilo je celo dobro, da so liberalni gospodje to spletko uprizorili, zakaj Aninega značaja bi gotovo nikdo drugi ne znal tako pogoditi, kakor je storila to gđ. Rezečeva. V tem oziru smo jim torej celo hvaležni, dasiravno ne moremo najti besed, s katerimi bi se dalo njihovo podlo početje dovolj krepko označiti. Odvračati od sodelovanja pri naših prireditvah gospodično, katera jim je sicer v svoji navzočnosti predmet večurnega zabavljanja in zasmehovanja, tega so zmožni samo ljudje sokolske značajnosti. — Dr. Krekova igra „Tri sestre“ se je torej tudi pri nas dne 11. septembra igrala v veliko zabavo in zadovoljnost gledajočega občinstva. — Mladenč Anton Glas je izborna predstavljatelj starega očeta Orla, ki je s svojo ženo Heleno, gđ. Lojziko Pohletovo, izvrstno pogodil skrb starišev za blagor in srečo svojih otrok. Vlogo Majde je igrala gđ. Mici Rezec, predsednica tukajšnje dekliske zveze, ki je seveda tudi tokrat pokazala svoje izredne zmožnosti za oder. Za Špelo je bila kakor nalašč gđ. Rozika Strnadova. Izborni moči za gledališke predstave sta mladeniča Viktor Zemljak in Sotošek Bertel. Prvi je igral vlogo organista Antona, drugi vlogo kmečkega fanta Gabrovega Franceta. Oba sta žela s svojim dovršenim nastopom obilo zaslužene pohvale. Pri Gabrovih je dekla Jera, gđ. Milka Zemljakova, kaj skrbno opravljala svojo službo, dasiravno je bila malo nevošljiva špeli njene zakonske sreče s Francetom. Ako povemo, da je igral g. Majnik vlogo berača, potem že ve vsakdo, da je vzbujal njegov nastop veliko smeha in krohot. — Vsem igralkam in igralcem se izreka še to pot zaslužen priznanje in pohvala. — Zavist, s katero gledajo naši nasprotniki na delo in vspehe našega izobraževalnega društva, je velika. Pokazali so to zlasti v zadnjih dneh. A to nas ni in nas ne bode motilo. Naša vstrajnost in požrtvovalnost bo vsako njihovo spletko potisnila v stran, kakor se je zgodilo to tokrat v njihovo veliko nevoljo in — sramoto.

b Zborovanje S. K. S. Z. v Zabukovju pri Sevnici se vrši v nedeljo dne 18. t. m. zjutraj ob 8. uri; poroča poslanec dr. Ivan Benko-vič.

Poročilo o živinskem sejmu na Dunaju dne 12. sept. 1910.

Na sejmu je bilo 3795 kom. rejene živine, 556 pašne živine, 1479 jako slabo rejene živine, po vrsti

3458 volov, 794 bikov, 963 krav, 615 bivolv, skupaj 5830 komadov.

Prodajali so se dobro rejeni voli od 92—110 K, na pol debeli od 80—95 K, slabejši od 72—86 K, izvanredno do 116 K; dobro rejeni biki od 94—98 K, na pol debeli in debelejši od 80—84 K, izvanredno do 106 K; dobro rejene krave od 84—94 K, na pol debele in slabejše od 72—80 K, izvanredno do 100 K; bivoli od 52—72 K; jako slabo rejena živina (živina za klobasarje) od 54—70 K za 100 kg žive teže.

Tendenca: Kupčija z biki in slabo živino je bila radi velike množine malo mrtva. Cena dobro rejnim bikom je padla za 2—3 K, slabi živini za 3—4 K. Tudi z dobro rejeno živino je bila kupčija skrajno mrtva. Cena dobro rejni živini je padla za 2—3, na pol pitanim volom za 3—4 K, slabi in pašni živini za 5—6 K. V izven se je prodalo 1214 komadov živine, neprodanih je ostalo 38 komadov.

Kakor razvidite kmetje iz tendence tega sejma, je bil ta sejem precej slab, vendar so cene živine na Dunaju mnogo višje, kakor na mariborskem sejmu, ali sploh na spodnještajerskih sejmih. Že zadnjič smo vam tudi poročali, da so železnice pri prevažanju živine dovolile 50% popusta, ravno toliko popusta je dovolila dunajska občina pri stroških na sejmu.

Osrednja zadruga priporoča kmetom živinorejcem, kateri so že kot udje pristopili, da svojo živino potom Osrednje zadruge prodajo, ker so cene na Dunaju posebno bikom, kakor tudi slabi živini, proti našim sejmom znatno višje.

Vesnik mladinske organizacije.

Dekliski shod pri Sv. Trojici v Slov. gor. Ob skrajno neugodnem in deželnem vremenu je prišlo do 500 mladenk na dekliski shod. Če bi nam bilo nebo milo že v soboto ali vsaj v nedeljo zjutraj, bi bil to pravi tabor naše slovenske ženske mladine. Pretežna večina je bila seveda iz Slovenskih goric, zastopana je pa bila častno tudi Ščavniška dolina, kakor zlasti daljno Mursko polje. Cerkevni govor je imel č. g. kaplan Bosina, ki je razlagal pomen Marijinega imena z ozirom na deklisko življenje. Slovensko sveto Mašo je opravil vlč. g. o. gvarđijan Nikolaj Meznarič. Zborovanje je s pozdravom otvoril in vodil gospod kaplan Bosina. O. gvarđijan pozdravi: Ker vem ceniti važnost Marijinih družb in upoštevam pomen dekliskih zvez, želim tudi vam dobrega duha, vas pozdravljam in kličem: dobro došle! Ferlan Amalija pozdravi shod v imenu trojiške dekliske družbe. Bog se veseli nad čistim rodom, tako tudi jaz, ker vem, da ste prišle iz čistega namena. Androjna Marija (Sv. Jurij v Slov. gor.) govori o obrambno-izobraževalnem delu slovenske mladenke. Branimo svojo rodno zemljo, svoj jezik, naše lepe šege in navade. Tudi žrtvujemo gmotno za obrambo domovine. Za to delo se pa vneto pripravljamo in izobražujemo, da se Slovenci tudi narodno ohranimo cele in zdrave. Bezjak Ter. (Vurberg): Vžigajmo v svojih dekliskih srcih ogenj ljubezni v obrambo vere, domovine! Peršak Franciška (Sv. Križ pri Ljutomeru) deklamuje globoko pomemben pozdrav Marijinih družb. Kocuvan Zalika (Sv. Trojica): Branimo Slovenske gorice z mečem uma in izobrazbe. Topolnik Alojzija (Sv. Jurij ob Ščavnici): Ljubezen do Marije in do Sv. Trojice nas je privedla sem. Mariji za imendan podajmo venec krščanskih čednosti. Šket Roza pozdravi v imenu kamniške dekliske zveze. Nemec Trezika (Sv. Jurij ob Ščavnici) povdarja važnost slovenske mladenke in njeno delo za ljudstvo. Naši predniki so delali čast Slovenskim goricam. Bodimo njih vredne naslednice. Polanec Marija (Sv. Anton) vnema mladenke za čednostno deklisko življenje. Poštena mladost bo najlepši spomin tudi še v visokih letih. Tikvič Pavlina (Sv. Lovrene v Slovenskih goricah) govori, kake naj bodo slovenske mladenke po vzgledu hrabrih Blejk, srčne in vstrajne v obrambi domovine. Belec Rozalija (Sv. Jakob v Slov. gor.) prinaša pozdrave šentjakobske dekliske zveze. Ferline Roza (Sv. Jurij v Slov. gor.) govori o ljubezni, ki naj jo dejansko goji slovenska mladenka do rodne matere, do domovine, do Marije. Razboršek Terezija (Kamnica): Če bomo zveste Mariji, bomo tudi koristile domovini. Horvat Marija (Sv. Jurij ob Ščavnici) izvaja: Marijine družbe in dekliske zveze so temelj pravemu napredku, so šola značajev, in tako dajejo domovini velikih in krepstnih hčera. Muršec Marija (Sv. Rupert v Slov. goricah): Branimo vedno in povsod svojo deklisko čast in dostojanstvo. Klobasa Amalija (Sv. Benedikt v Slov. gor.): Naše delo bodi posvečeno Bogu v čast in Mariji v proslavo. Potem, bo tudi koristno domovini. Šmigove Cilika (Negova) povdarja pomen dekliskih zvez. Vsaka župnija bi morala imeti v dekliskih zvezih zbrane svoje mladenke. Roškar Marija (Sv. Jurij v Slov. gor.) priporoča stanovitnost v dobrih dekliskih sklepih, ki naj rodijo bujne sadove. Č. gospod kaplan Ratej (Sv. Jurij ob Ščavnici) povdarja, naj vse naše delo preveva pravi verski duh in oživlja katoliško prepričanje. Č. gospod kaplan Bosina: Mladenke, porabite pri svojem delu za Boga in domovino svoj bister um, ki vam ga je dal Stvarnik, ohranite si plemenito srce, ki naj odseva v čisti, značajni, delavni nesebičnosti. Po shodu je bil še cerkveni govor. Gospod kaplan Kaučič od Sv. Benedikta je govoril mladencam o najlepših dveh čednostih, o ponižnosti in čistosti. S slovenskimi večernicami je bil končan za našo ožjo deklisko organizacijo pomemben dan.

Nagrobne vence

v vsakovrstnih izpeljavah, trake z napisi,
in sveče za pogrebe priporočam:

Goričar & Leskovšek, Celje

trgovina s pisarniškimi potrebščinami itd.

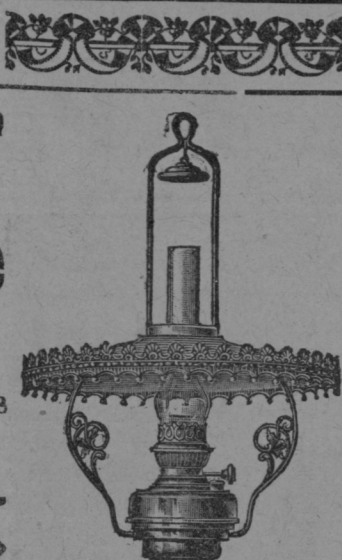
Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Štefan Kaufmann

trgovec z železom 23
v Radgoni,
priporočam svojo veliko
zalogo lepo pozlačenih
nagrobni križev po
jako nizki ceni.

Edina štaj. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

Franc Strupi : Celje
Graška cesta

priporočam po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste
posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

..... Najsolidnejša in točna postrežba.

Z okuženjem

so pogosto že iz navadnih ran postale zelo
hude. zato se naj vsaka z zato najbolj primer-
nim sredstvom pokrije.

Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo,
takozvano praško domače mazilo, kot zanesljivo
sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnet-
ja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu K 3-16
se pošljejo 4 pušice, za K 7-— pa 10
pušic poštne prosto na vsako postajo
avstro-ogrske monarhije.

Pozor na ime izdelka, izdelovalca,
ceno in varstveno znamko. Pristno le
po 70 vinarjev.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj

lekarna „PRI ČRNEM DRU“

PRAGA, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogrske.

VABILO

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Laškem

reg. zadruga z neomejeno zavezo,

ki se bo vršil dne 9. oktobra 1910 ob 3. uri popoldne
v prostorih gospoda Fr. Suhla na gostiini pri „flosarju“.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo o izvršeni reviziji.
3. Odobritev računskega zaključka za l 1909. 4. Volitev
načelstva. 5. Volitev nadzorstva. 6. Slučajnosti.

NB. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil
sklepen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu z istim
dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepal pri vsakem
številu navzočih zadrušnikov.

738
Odbor.

Ce si je kdo prej pokvaril želodec, če je trpel vsled pomanjkanja te-
ka, na zaprtju in iz tega sledeči gorečici, na bolečinah v želodcu in
glavobolu, ali če je postal zelo debel, je bil primoran rabiti grenčico
strašno slabega okusa, ki je prav pogosto njegov želodec sploh ni pre-
nesel in ga silila k bluvanju.

Sedaj se ni potreba mučiti, kajti okus!

Inda-bonbonov

je jako prijeten, njih uspeh pa je boljši kakor vsa dosedanja čistila
in sredstva za okrepčanje želodca. Ne le odrasli ampak tudi otroci je
radi uživajo, da celo dojenčcem se lahko da. Ako se vzame pred jed-
jo 1-2 komada Inda-bondona, se konča v 1 do 2 urah vsako zaprtje,
če je še tako močno, brez želodčnih krčev in hudega napenjanja. Ako
pa se vzame po jedi 1 komad Inda-bonbona, potem bo želodec iz-
vrstno prebavljaj, tek se bo povečal in zaprtja ne bo nikoli. Ako se
čuti gorečica ali kislo hlipanje, napravi temu en Inda-bonbon konec.
Tisti, ki so postali preveč debeli in hočejo postati bolj suhi, naj bi
rabili Inda-bonbon nekaj časa redno in bodo v kratkem času okusili
njih izvrsten uspeh. Ker pa leži temelj našega zdravja v tem, da že-
lodec redno deluje, ker vzame ta za življenje potrebno hrano in jo
prebavlja, jo pusti priti v obliki krvi v telo, naj bi vedno rabili Inda-
bonbone, da je naš želodec vedno v redu.

Dobi se povsod! Cena zavoju (10 kom.) 40 v.
Izdela Aleksander Balázsovihova Sepsiszentgyörgyja
lekarna in strokovni laboratorij za izdelovanje sedmograških
zdravil v Sepsiszentgyörgy.

Glavna zaloga: Budapešta VIII., József-
utoa 35-37. 302

„Kapljice za svinje“

Cena 1 steklenice je
1 krono.

Gospod A. H., Sv. Križ, piše:

Hvala Vam za priposlano zdravilo: Svinjske kap-
ljice za rdečico: Uspeh vrlo povojn!

Gosp. Janez K. piše:

Prav dobro pomagalo!
F. PRULL:

mestna lekarna pri c. kr. orlu

MARIBOR, Glavni trg šte. 15. 325

Lesni trgovci pozor!

V jako prijazni vasi na Spodnjem Štajerskem 5 mi-
nut od Save oddaljena je na prodaj nova moderno urejena
žaga. Zraven mlin na dva tečaja, lepi stanovanjski prostori,
svinjaki in precej zemlje. Cena 24.000 kron. Naslov po-
ve upravnistvo lista. 709

Izjava.

Proti neštetim boleznim se priporočam **Franzovo žganje**. Dobro, močno **Franzovo žganje** je neoporekivano
najboljše domače sredstvo.

Za kolikor boljše in uspešnejše je še potem **Franzo-
vega žganja** preparat, kakor je
Szeklerjev gorski

„Inda-cvet“

ki ga ne priporočam le izdelovalec, ampak vsak, kdor ga
rabi.

Spričevalo za to da:

pismo Franca Kossuth-a:

Blag. gospod Balázsovich Sándor, lekarnar v Sepsis-
zent-György.

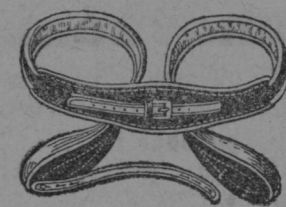
„Proti revmatičnim bolečinam se je izkazalo vnetje z
„Inda-cvetom“ zelo dobro. Bodite tako prijazni in pošljite
mi tri steklenice.“
Franc Kossuth.

Postavno zavarovano „Inda-cvet“ zdravilnih zelišč **Franzovo**
žganje ni kaka navadna spritova mešanica, temveč iz

Szeklerjevih gorskih zdravilnih zelišč narejen sprit
in kot tak ne le najboljši in najuspešnejši, temveč tudi
najmočnejši **Franzovega žganja** preparat.

„Inda-cvet“ krepi živce in mišice, osveži in okrepi
telo in dušo!

„Inda-cvet“ se dobi pri izdelovalcu Balázsovich Sán-
dor, lekarnar v Sepsiszentgyörgy, kakor tudi v vseh lekar-
nah, drožerijah in specerijah trgovinah. 303

Kilne pase tudi za naj-
hujše kile, tre-
bušne obveze, šuspenzorije, pokončne
držaje, razne varstvene stroje za telesne
poškodbe, umetne noge in roke itd. iz-
deluje po nizki ceni prva spodnještaj-
ska trdka

Fr. Podgoršek, bandažist,
Maribor, Grajska ulica 7.

1½ - 2 kg

težje postane-
jo svinje vsak
dan po dr. Zell-
nerjevi svinj-
ski krmi. Tri
krat redilnej-
še nego koru-
za. 50 kil z vre-
čo K 11-50

iz tovarne. I. za rejo II. za pitanje

„**Molko**“ poviša donesek mle-
ka krav za 1½ do 2
litra od glave in dne-
va. K 7-50 stane 50 kg iz tovarne.

Razpošilja tovarna prvih krmil

brata TAUSKY,

Dunaj, II. Praterstrasse 15.

499

Prospekt „Goldgrube“ zastoj.

Dober tek je dobra stvar,
Zanemarjaj je nikar!
Dober tek imaš vsak dan,
Ako vživaš

Najboljši želodčni liker!

Sladki in grenki.

Ljudska kakovost liter K 2-40.

Kabinetna kakovost „ „ 4-80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

**Steckenpferd-
milo z lilijinim mlekom**

Najmehkejše milo za kožo
kakor proti pegam!

Dobiva se povsod.

123

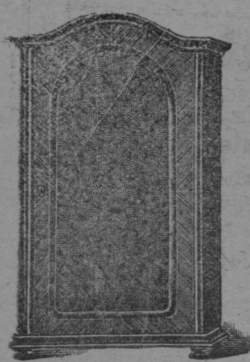
Serravallovo železnato kina-vino

Higien. razstava Dunaj 1906: Državna od-
:: lika in častni diplom k zlati kolajni. ::
Krepilno sredstvo za slabotne, malo-
krvne in rekonvalescente. Povzroča
voljo do jedi, utrjuje živce in popravi
kri. Izoboren okus. Nad 7000 zdrav-
niških spričeval.

I. Serravallo, c. kr. dvorni dobavitelj
Trieste-Barcola.

Kupi se v lekarnah v steklenicah po pol l & K 2-60 in po
445 1 l & K 4-80.

Našim rodbinam priporočamo
Rolinsko cikorijo. 290

Največja mizarska in tapetarska trgovina

Karol Wesiak - Maribor

551

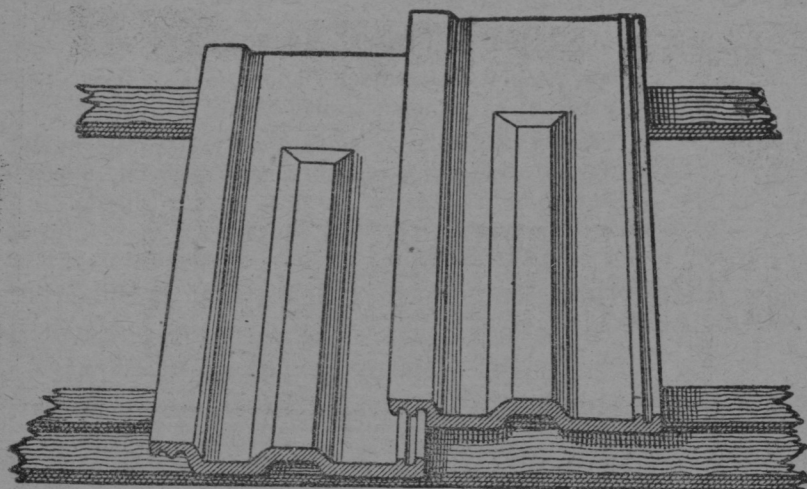
Tegethofova ulica šte. 19.

Pohištva in posteljne oprave

***** po najnižjih cenah. *****

Cenik in proračun zastoj.

Lastna mizarska in tap. delavnica.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

118

patent. dvojno zarezani strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom „sistem Marzola“

Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti.

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis. Spretni zastopniki se iščejo.

Velečastiti duhovščini

se priporoča za napravo božičnih jaslje in vseh v podobar-

sko, pozlatarsko in slikarsko stroko spadajočih cerkvenih del.

Davorin Lubej, podobar in :: :: ::

pozlatar :: :: ::

pri Sv. Juriju ob juž. žel.

Solidno in fino delo z jamčeno, cene nizke. — Priznalna

744

pisma na razpolago!

Izjava.

Z ozirom na govorice, ki krožijo v Arji vasi, izjav-

ljam, da nisem imela z Bernardom Lednikom nikdar kaj

opraviti in da jaz tudi napram nikomur kaj enakega trdi-

la nisem.

Arja vas, dne 2. septembra 1910.

745

Mici Kopriva, l. r.

Razglas.

za 10 mesečni tečaj za mladeniče ne deželni kmetijski

šoli v St. Jurju ob juž. žel.

Ta tečaj se začne dne 7. novembra t. l. in konča

koncem avgusta prih. leta. Sprejme se 24 učencev, med

temi 10 brezplačno. Drugi morajo plačati za celi tečaj

280 K v 2 polletnih obrokih naprej.

Med zadnjimi si lahko tudi nekateri izprosijo štipendi-

je nekaterih okrajnih zastopov in posojilnic. Za ta znesek

so učenci v zavodu oskrbljeni s podukom, stanovanjem in

perilom. Knjige, obleko in razne šolske potrebščine nabav-

ljati posebej sami. S sabo morajo tudi prinesiti za celi te-

čaj zadostujočo obleko, peril in obuvalo, potrebščine za

snaženje in krpanje obleke ter obuvala.

Za vsprejem se vpoštevajo le prosilci rodod. Štajerci,

ki so najmanj 16 let stari in ki so dovršili vsaj ljudsko

šolo s povoljnim uspehom. Prednost imajo starejši od 16 let,

taki, ki so že dalje doma ali kjer si bodi pri kmetijstvu

sodelovali in posebno tisti, ki nameravajo po dovršenem

tečaju na domačem posestvu naprej sodelovati, zlasti če na-

meravajo postati samostalni gospodarji.

Lastnoročno pisane prošnje za vsprejem naj se vpo-

šljejo najkasneje do 1. oktobra podpisanemu rav-

nateljstvu.

Prošnjam naj se priloži krstni list, domovnica, od-

pustnica, oziroma druga šolska spričevala, zdravniško spri-

čevalo glede telesne sposobnosti za ta poklic, spričevalo o

nравnosti in za deželno prosto mesto ali kako štipendijo

tudi spričevalo o premoženjskih razmerah. Kateri hočejo

na lastne stroške vstopiti, naj to opomnijo v prošnjah.

735

Ravnateljstvo deželne kmetijske šole

v St. Jurju ob juž. žel.

Javna zahvala.

Podpisanim je pred kratkim pogorelo gospodarsko

poslopje viničarije. Takoj po obvestilu je bil na licu mesta

zastopnik banke „Slavije“ v Pragi in župan trotkovski, pri

Sv. Benediktu v Slov. gor., gosp. Fran Kocuvan ter gosp.

odposlanec generalnega zastopa v Ljubljani. Akoravno sva

bila pri tem zavodu zavarovana komaj 1 leto, nama je ven-

dar izplačala takoj, ko so bile predložene potrebne listine,

le proti neznatnemu odbitku ves zavarovalni kapital. Za

hitro in kulantno izplačilo se temu našemu slovanskemu

zavodu najtopleje zahvaljujemo, ter ga vsled njegove vest-

nosti vsakomur toplo priporočamo. Slovenci, svoj k svojim!

V Bišu pri Sv. Bolfenku v St. g. 11. sept. 1910.

742

Karol in Jožefa Murko.

Cementne cevi,

tlakove plošče, svinjska korita, ko-

rita za napajati, kakor vse druge cementne

izdelke, nadalje apno, Portlandov in Ro-

manov cement, vsake vrste opeko ponuja po

najnižjih cenah 558

Ferdinand Rogatsch,

Maribor ob D., Raiserjeva ul. 26.

Stojte! Stojte!

Ste že slišali?

Nova odločno slovenska trgovina

v Ormoži

I. Veselič & A. Blagovič

se otvori dne 1. oktobra 1910.

Velika zaloga rezanega, drobnega

in špecerijskega blaga kakor tudi

vse vrste železnine.

Cene nizke, samo sveže novo blago

Nakupovanje zrnja, fižola, jajc,

masla, suhih gob in vseh dru-

gih deželnih pridelkov. 740

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na-

v dne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½.

Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in

1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se spre-

jemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obre-

stovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so

poštno hranilne položnice na razpolago (šek konto

97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni

varnosti po 4½%, na vknjižbo sploh po 5%, na

vknjižbo in poročstvo po 5½% in na osebni

kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vre-

dnostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih za-

vodih prevzame posojilnica v svojo last proti po-

vrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo

7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica

brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne

in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izjemši

praznike. — V uradnih urah se sprejema in iz-

plačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12.

dopoldne in od 2.—5. popoldne. 6

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnice.